

(Elkésve érkezett.) *Dezső Mihály* t. 1917 február 8-án elhunyt az Urban, életének 73-ik esztendőjében. A kedves atyánkfia egyike volt azoknak, akik 11 évvel ezelőtt elfogadták az igazságot Nagy György t. munkálkodása folytán. Elhunyt testvérünk mindig hajlandó volt áldozatot hozni az Ur ügyéért. Egy pár évvel ezelőtt Kolozsról elköltözött Vajdakamarásra, ahol is most nyugalomra tért. *Portik János* t. számos hallgató előtt szólott a keresztyén boldog reménységéről.

Ugyancsak Vajdakamaráson 1917 február 9-én hunyt el az Urban *Székelly Ferencné* szül. *Balázs Zsuzsánna* testvérnőnk, hosszas szenvedés után, életének 29. esztendejében. Kedves testvérnőnk 11 évig tagja volt gyülekezetünknek. Hátramaradt férje és két kis gyermeke gyászolják, de nem mint olyanok, akiknek reménységük nincsen.

1917 március 4-én elaludt az Urban Kolozson *Biró Imre* t., életének 56-ik évében. Szeméje csak rövid volt. A mi kedves testvérünk 11 év óta hű tagja volt a kolozsi gyülekezetnek. Segítsen bennünket az Ur, hogy boldog viszontlátás legyen a feltámadás reggelén.

Lázár Sándorné.

Nyugtázások.

Az igazságnak egy barátjától, *Hüvös-völgy*, a magyar missió számára 20 kor., *Szucsik Péterné* 10 kor., *Balla Péter* 2 kor., *Egy testvérnő Gyuláról* a missió számára 10 kor., *Konya Emmike* urleány a missió számára 2 kor., *Jakab Márton* t., *Szolokma*, a külföldi missió részére 30 és az erdélyi missió

részére 10 kor., *Dániel Anna*, *Szolokma*, az erdélyi missió részére 14 kor., *Fülöp Dénesné*, *Makkfalva*, az erdélyi missió részére 10 kor., *Szokoly Györgyné* szegények részére 10 kor., *Herrn Ltn. Bresslauer* szegények részére 20 kor., *A zsidó missióra* 20 korona.

A kis *Botbándi Annuska* jobban szereti az Ur Jézust, mint az ő kedvteléseit. Ha cukorkára vagy ajándéokra pénzt kap, azt egész éven át összegyűjti és az év végén nagy örömmel a prédikátor bácsinak adja, hogy küldje be az Isten tárházába, hogy adományából sárga- és feketebőrű embereknek hirdessék az örökkévaló evangéliumot. Az idén 14 koronát adott át ezen szent célra, amit ezennel nyugtázunk. Aki korán elveti a magot, az sok gyümölcsöt fog látni az örök életben.

Zeiner Alajos.

Az Ur áldja meg az adakozókat és az adományokat.

A pénztáros.

„Evangéliumi munkás”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapestben.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergárdt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
Felelős szerkesztő *Huenergárdt János F.*

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, I., Krisztina-körút 167.

Amerika részére: Review & Herald Publ. Assn.
New-York City, 32. Union Square East.

Jakab M. H. könyvnyomdája Budapest, II., Cservin-tér 5.

Evangéliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

XI. évfolyam.

Budapest, 1918.

3. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Tartalma az 1918 harmadik negyedére:

1. Bibliai leckék.
2. Missiói programok.
3. Kéthetenkénti imaórák programja.
4. Különlétek.

Bibliai leckék a megváltás tervéről.

1918. július 6-tól szeptember 28-ig.

I. Lecke 1918. július 6.

Az ősatyák kijelentik a megváltás tervét a nemzeteknek.

Kérdések.

I. Isten terve. 1—3 kérdés.

1. Milyen jellemeket választott az Ur a világ teremtése előtt? Eféz. 1, 4. — 2. Mikor történt már Krisztus halála Atyja előtt? Jel. 13, 8. — 3. Mikor lett a megváltásról szóló örömhír kijelentve az embereknek? 1. Móz. 3, 15.

II. A patriárok hirdetik. 4—7. kérdés.

4. Miáltra mutatta Ábel az ő hitét? Zsid. 11, 4; 1. Móz. 4, 8—10. — 5. Mi vette kezdetét Énoh idejében? 1. Móz. 4, 26. Lásd az első megj. — 6. Milyen mértékben tapasztalta Énoh a megváltás áldását? 1. Móz. 5, 21—24. Jud. 14, 15; 2. megj. — 7. Meddig prédikált Krisztus lelke Noé által a hűteleneknek? Milyen eredménnyel? 1. Móz. 6, 3—5. Zsid. 11, 7; 1. Pét. 3, 18—21; 3. megjegyzés.

III. Ábrahám magva által megáldatnak minden népek. 8—13. kérdés.

8. Mit látott Ábrahám előre? Milyen érzelemmel? Ján. 8, 56. — 9. Mi tulajdonított Ábrahámnak hite folytán? Galata 3, 6. 7. Rom. 4, 11—13, 10. — 10. Milyen örömhír hirdettetett Ábrahámnak? Galata 3, 8. 9. — 11. Mire választotta ki az Ur Ábrahám magvát Izsákban? 1. Móz. 22, 16—18. — 12. Mit épített fel Ábrahám mindenütt a hova ment? Miért? 1. Móz. 12, 7. 8. 13. 4. 18. — 13. Mit jelentett ki Ábrahám Istene a bíméleknek? 1. Móz. 20, 6. 7.

IV. Az ígélet hirdelve lesz minden népnek. 13—16. kérdés.

14. Mire használta fel az Ur Józsefet Egyiptomban? Zsolt. 105, 17—22. 4. Megjegyzés. — 15. Hogyan dicsérte Faraó Józsefet és milyen méltóságra emelte őt? 1. Móz. 41, 39—45. — 16. Milyen szavakkal dicséri a zsoltáriró Isten nagy tetteit? Zsolt. 105, 8—15. Zsid. 11, 13—16. 5. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. „Ábel, Séth és Enókh az első missionáriusok voltak, akik a hitet hirdették és oltárokat építettek Isten nevének hirdetésére. Erről Luther igen találóan azt mondja: „Mózes említi, hogy ezen férfiak az Úrnak nevét hirdették. Ez csakis Krisztusra vonatkozik. Ebből azt érthetjük, hogy mindazon férfiak a megváltásban való hitre figyelmeztették utódjaikat. Arra utalták gyermekeiket, hogy az asszony magvában, mint az eljövendő Messiásban, higgyenek az ő ellenségeinek a Káinitáknak üldözései dacára. Mi jobbat is tanulhattak volna Ádám és hívő utódjai, mint a Megváltóról szóló üdvüzenetet, az emberi nemnek egyedüli reménységét.”

2. „Enókh, mint az igazságnak prédikátora ismertette el, mivelhogy ő azt hirdette a népek, amit az Úr neki kijelentett. De tevékenysége nem csak a Sétitákra irányult, hanem mások érdekében is fáradozott. Próféta látással megértette Krisztus halálát és dicsőségben való visszajövetelét, a halálból való feltámadást és az Isten népének megszabadítását. A világnak nagy romlottságát is szemlélte.” W. E. G. Pat. és Prof. 76. old.

3. Krisztus lefke Noéban lévén, 120 évig hirdette a vízözönelőtli világnak a megtérést, azoknak az embereknek, a kik a bűnben és mindenféle szenvedélyekben sínylödtek, mint reménység foglyai. De csak nyolcan nyerték el a szabadulást. 1. Pét. 1, 11.

4. Müller György az árvák nagy pártfogója azt mondja Józsefről: „Mily nagy hatása lehetett annak, midőn József a rabszolgá lett az egyiptomi nagy király előtt kijelentette a jövőt és habozás nélkül osztott bölcs tanácsokat! Valóban mindenki beláthatta, hogy isteni befolyás alatt állott az Úrnak ifju szolgálója.” „József irányította az egyiptomi király és nagyjainak figyelmét az élő Istenre. S habár azután is ragaszkodtak az ő bálványukhoz, mégis meg volt az alkalom számukra is megismerkedni Jehovának csodálatos dicsőségé-

vel. József élete mintaképe Jézus életének.” W. E. G. Pat. és Prof. 217. és 234. old.

5. A zsoltáriró az ősatyákat prófétaknak nevezi és tekinti, akik a különböző népeknek hirdették az eljövendő Messiást. Bizonyosságot tettek mindenki előtt a mennyeknek és földnek teremtetőjéről. Mennyei hazát kerestek és azzal bizonyosságot tettek az élő Istenről, az eljövendő világról és azon városról, amelynek építője Krisztus. Isten megóvta az ő hű szolgálait és megerősítette nagy munkájára abban a veszedelmes időben.

Imaóra 1918. július 6.

„Az első látásom.” II.

Jézussal az élen leszálltunk a városból egy nagy hegyre, amely az Úr érintésére ketté szakadt úgy, hogy egy nagy térség keletkezett. Akkor láttuk, midőn az új Jeruzsálem, a mennyei város tizenkét alappal és tizenkét kapuval leszállott. Akkor kiáltottuk: „Leszállott, leszállott a nagy város az égből.” A város elfoglalta a nagy térséget. Akkor kívülről néztük mindazon benne levő dicsőséges dolgokat, a melyek a városban találtak. Láttam ott számos házat, amely úgy tetszett, mintha tiszta ezüsből lett volna felépítve, gyöngyökkel kirakott oszlopokra. Ezek voltak a szentek lakóhelyei. Láttam, midőn lakói bementek az ő lakóhelyükbe és letették arany koronájukat. Ezek után kimentek a szép mezőkre, a házak mellett, hogy munkálkodjanak és a földet miveljék. De nem olyan munkát végeztek, amit mi most vagyunk kénytelenek végezni ezen a bűnös földön, oh nem! Egy dicső fény vette körül őket s ők örömmel dicsérték teremtetőjüket.

Akkor láttam egy másik mezőt telve virágokkal. Midőn a virágokat szedtem, azt kiáltottam: „Ezek nem hervadnak el soha.” Ismét láttam egy nagy füves mezőt. A hosszú fűszálak frissek és

zöldek voltak, de a szél lengésében úgy tetszettek, mintha ezüsttel és arannyal be lettek volna hintve. Akkor lépünk egy olyan mezőre, ahol mindenemű vaddal találkoztunk. Ott láttuk az oroszlánt, a bärányt, a párducot, a farkast — mind együtt legelve a legnagyobb békességben és egyetértésben. Keresztül mentünk az állatcsoporton a nélkül, hogy csak a legkisebb módon is bántottak volna, sőt némelyek békességesen követtek bennünket. Azután bementünk egy nagy erdőbe, amely sötét erdőbe, mint a milyenek azok az erdők e mostani bűnös földön, nem, hanem ebben az erdőben csupán világosság és fényesség uralkodott. A fák ide-tova hajlongtak a szélben és ujjongva azt kiáltottuk: „Biztonságban fogunk lakni a vadonban és a szép erdőkben.” A gyönyörű erdőknél mentünk át Sion hegye felé.

Midőn úgy tovább vándoroltunk, találkoztunk egy csoporttal, aki szintén a hely szépségében gyönyörködött. Némelyek piros szalagot hordtak a ruhájuk szegélyén és koronájuk ragyogott. Ruhájuk tiszta fehér volt. Midőn üdvözöltük őket, azt kérdeztem a Megváltótól, hogy kik azok a fehér ruhákban? Azt felelte, hogy azok vértanúk, kik életüket feláldozták érte. Velük volt egy nagy gyermekereg, akik szintén a piros szalagot hordták a vértanúság jeléül. A Sion hegye közvellen előttünk állott. A hegy tetején egy gyönyörű templom állott. Ezen hegyet hét más hegy vette körül, amely a legszebb rózsákkal és liliomokkal volt benöve. Láttam a kicsinyeket, mikor felfelé sietve, néha szárnyaikkal repültek is, hogy a hegy tetejét mihamarabb elérjék, ahol a gyönyörű rózsákat szedték, a melyek soha el nem hervadtak. A templom körül mindennemű fa találtatott, amely a helyet szépen kidíszítette. Midőn a templomba készültünk lépni, Jézus gyengéd, de határozott hanggal kijelentette, hogy ide csak a 144 000-nek szabad belépni. És mi erre azt kiáltottuk: Halleluja!

Ezen templom hét oszlopon nyugodott, mindegyik tiszta aranyból való volt, gyöngyökkel kidíszítve. Nem vagyok képes leírni azt a gyönyörűséget, amit ott láttam. Ha bírnám a kánaáni nyelvet, akkor képes volnék az eljövendő világnak szépségét elbeszélni. Láttam ott nagy kőasztalokat, amelyekbe a 144 000 neve be volt vésve arany betűkkel. Miután a templomot megnéztük, kiléptünk. Jézus elhagyott bennünket és a városba ment. Nemsokára ismét hallottuk édes hangját, midőn azt mondta: „Jöj én népem, aki nagy nyomorúságból jöttél, sokat szenvedve érettem, most jöj a nagy vacsorára és én fogok neked szolgálni.” Ismét kiáltottuk: Halleluja, dicsőség! és beléptünk a városba. Ott láttam egy asztalt tiszta ezüsből, a melynek hosszúsága hét mérföld volt, de azért képesek voltunk ezt az asztalt teljesen áttekinteni. Mindennemű drága gyümölcsessel volt megrakva. Megkértem Jézust, engedje meg, hogy a gyümölcsöt megkóstoljam, de azt mondta: „Most még nem lehet, mert akik ezen gyümölcsökből esznek, azok már nem térnek vissza a földre. De ha hű vagy, akkor nemsokára meg lesz engedve neked az élet fájának gyümölcséből enni és az élet vízből inni. Most már érkezett az idő, hogy ismét vissza térj a földre elbeszélni a többieknek azt, amit megmutattam neked.” Erre egy angyal gyengéden vissza hozott engem e sötét, szomorú világra. Sokszor úgy érzem magam, mintha nem volnék képes tovább kibírni ezt az életet. Nagyon elhagyatottnak érzem magam, mert már egyszer egy jobb földet láttam. Ez a föld igen szomorú látványt nyújt. Bár volnának szárnyaim, mint a galambnak, hogy el tudnék repülni az örök nyugalomba.

Midőn látásom elmúlt, úgy tetszett nekem, mintha minden megváltozott volna, mintha az egész természet el lenne fedve egy sötét fátyollal. Ó mily búsnak látszott ez a világ! Mikor itt találtam magam, akkor nagyon sírtam és vágytam elmenni. Jobb hazát láttam!

és már nem tudtam megszokni ezt a világot. Elbeszéltem ezen kis látásomat a portlandi gyülekezetben és mindenki elhitte, hogy az Úrtól van. Jelentős pillanatok voltak azok és az örökkévalóság komolysága által át voltunk hatva. Egy héttel később az Úr egy más látásban megmutatta nekem azon nehézségeket, amelyekben én fogok menni. De kötelességem másoknak elmordani, amit láttam, ha mindjárt üldözést és ellenszenvet leszek kénytelen elviselni. „De”, azt mondta az angyal, „Isten kegyelme veled lesz és megtart téged végig.”

Micön ezen látásom is elmúlt, nagyon lehangolt voltam és aggodalmaskodtam. Egészségem gyenge volt és én akkor csak tizenhét éves voltam. Tudtam, hogy előttem már mások az elbizakodás által elesetek és tisztában voltam azzal, hogy ha én is elbizakodom, akkor én is elesek és az Úr eltávozik tőlem. Imában kértem az Urat, hogy vegye el tőlem ezen fontos kötelességet és tegye más, erősebb vállakra. Jó sokáig hanyat-fekve könyörgtem az Úrhoz, de több világosságot nem nyertem, mint azt: „Mondd meg másoknak, amit neked mutatok és kijelentek.”

Kövekező látásomban komolyan kértem az Urat, hogy ha el kell mondanom, amit látok és hallok, akkor legalább óvjon meg engem az elbizakodástól. Erre az Úr megmutatta nekem, hogy imám meghallgatásra talált. Ha veszélyben leszek, akkor rám fogja tenni kezét és beteg leszek. Azt mondta az angyal nekem: „Hogy ha hűségesen teljesíted a feladatod és mindvégig kitartol, akkor az életfájának gyümölcséből fogsz enni és az élet vizéből inni.”

Nemsokára azt hirdették, hogy látásaim a hypnotizmus hatása alatt jönnek létre és sok Adventista elhitte ezt és terjesztette is. Egy híres orvos azt mondta nekem, hogy én könnyen vagyok hypnotizálható és hogy ő is képes nekem látásokat adni hipnozissal. Azt mondtam neki, hogy az Úr

nekem megmutatta látásban, hogy a hypnotizmus a gonosztól van, a mélységből való és hogy mindazok, akik azzal foglalkoznak, nemsokára mind vele együtt a mélységbe fognak süllyedni. Megengedtem neki, hogy engem hypnotizáljon, ha megteheti. Egy félórai kísérlet után felhagyott velem. Nem tudott hatást elérni, mert az Istenbe vetett hit által képes voltam minden befolyását ellensúlyozni úgy, hogy semmi bántalom nem érhetett engem. (Tap. és Lát. 16–19. old.)

2. Lecke 1918. július 13.

Isten kijelenté megváltásának tervét a népeknek Izrael kivonulása által.

Kérdések.

I. A világ örököse. 1–3. kérd.

1. Milyen határozott ígéretet adott az Úr Ábrahámnak és miért? 1. Móz. 15, 16; Rom. 4, 13. Lásd az 1. Megjegyzést. — 2. Mit tettek Mózes születése után? 2. Móz. 2, 2; Zsid. 11, 23. — 3. Mit tett Mózes, miután felnövekedett? Zsid. 11, 24, 25.

II. Megszabadítás a fogságból. 4–7. kérd.

4. Hogyan jelentette ki magát az Úr Mózesnek? 2. Móz. 3, 15. — 5. Mi módon szabadította meg az Úr a szorongatott Izraelitákat? 2. Móz. 3, 18–20. — 6. Mi óvta meg Izraelt a csapástól? 2. Móz. 12, 13. — 7. Kit ismert el Mózes Izrael igazi vezetőjének? 2. Móz. 13, 21, 22; Zsid. 11, 26, 27.

III. A lelki köszikla. 8–11. kérd.

8. Hogy hangzik Izrael diadaléneke abban az időben? 2. Móz. 15, 1–13. — 9. Milyen hatással volt Izrael népének szabadulása a szomszédnépekre? 2. Móz. 15, 14–18. 2. Megjegyzés. —

10. Miért adott mannat az Úr a népnek? Mit tanuljanak abból? 5. Mózes 8, 2–5 — 11. Ki volt ezen lelki köszikla? 1. Kor. 10, 4, 9.

IV. Isten terve Izraellel szemben. 12–14. kérd.

12. Mit kellett volna a népnek mind ezen tapasztalatokból megérteni? 5. Mózes 30, 11–14; Rom. 10, 5–8. 3. Megjegyzés. — 13. Minek a jele a szombatnap? 2. Móz. 31, 13, 17. 4. Megjegyzés. — 14. Mi lett hirdelve Izraelnek úgy, mint nekünk? Milyen eredménnyel? Zsid. 4, 2, 5. Megjegyzés.

V. Isten ereje és neve hirdelve lesz. 15–17. kérd.

15. Miért mivelte az Úr mindezen csodákat Izrael népéért? 2. Móz. 9, 15, 16. — 16. Milyen hatása volt annak, hogy Izrael népe átment a tengeren. Józ. 5, 1. — 17. Mit vallott a hívő Ráháb? Józ. 2, 8–11. 6. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. Ábrahám hitt az Úrnak és így az emberek előtt lehetetlennek látszó dolgok lehetségessé váltak. Utódjai kiszabadultak az egyiptomi fogságból, ami példázza azon nagy szabadulást, mely Krisztus által történik az idők végén. Akkor mindazt vissza fogjuk nyerni, amit Ádámban elvesztettünk. Pál apostol ezt hangsúlyozza, mikor Ábrahámról szól, mint az újföld örökösről.

2. Ezen diadalének, melyet Izrael zengett az egyiptomi király feletti aratott győzelme után, mintaképe azon nagy diadaléneknek, a melyet egykor a megváltottak a végső diadalon után énekeltek, „a bárány dicséretére.”

3. Mózes életének estéjén igazi evangéliumi beszédek mondott és amint Luther mondja: „Megmutatta, hogy csak hit által lehet Isten törvényét betölteni. Minden az evangélium szava által történik, a melyet előbb hirdetni kell, hogy azután hit által el legyen fogadva.”

4. Mindjárt beiktatásától fogva Éden-

ben a szombat a teremtés emlékéül adatott az embernek s azon örök igazságra utalta az emberi nemet, hogy teljesen függ teremtetőjétől. Az ember bűnbeesése után a szombat még inkább arra figyelmeztette az embert, hogy csak egyedül a teremtető képes megszentelni és megváltani a bűnöst az evangélium által.

5. „A nép nem ismerte fel szívének bűnös voltát s hogy Krisztus segítsége nélkül képtelen az ember Isten törvényét megtartani. Tudatlanságukban szövetségre léptek az Úrral s azt mondták: „Mindent, amit az Úr kér, azt megtartjuk.” (W. E. G. Pat. és Prof. 362. old.) Az ígéretet megszegték, de azáltal megtanulták végre, hogy az ember magában képtelen az Istennek tetsző életet élni.”

6. „Izrael csodálatos megszabadítása nagy bizonyosság volt Isten hatalmáról a népek előtt.” (Pat. és Prof. 369. old.) „A szomszédnépek látták, hogy mily csodálatosan vezette az Úr Izrael népet és hogy azt semmi körülmények között nem fogja elhagyni.” (Pat. és Prof. 489.) Kálvin ezt mondja: „Ráháb hite magasra emelkedett. Ő Jehovában látta a leghatalmasabb Istent s meg volt győződve, hogy Izrael népének segítsége nem közönséges forrásból származik, hanem az egyedül igaz Istentől, a mennynek és földnek urától.”

Missiói óra 1918. július 13.

Teljes megadás.

Teljes megadás nem jelent tétlen és munkanélküli odaadást, hanem hűséges lelkesülést a lelkek megmentésének munkájában. Csak az, aki teljes odaadással munkálkodik Krisztusért, mondhatja, hogy átadta magát teljesen az Úrnak.

1. Mi volt a főkérdés Pál apostol megtérésénél? Ap. csel. 9, 6. — 2. Hogyan tekintette Krisztus ismeretének nagy voltát? Fil. 3, 7, 8. — 3. Kinek

éljen a hívő lélek a megítérés után? 2. Kor. 5, 15. — 4. Milyen lelkülete van annak, aki Krisztusban van? 2. Kor. 5, 17. — 5. Ki nem méltó az Úrhoz? Máté 10, 37, 38; Márk 10, 21. — 6. Mire voltak hajlandók az első keresztyének? Ap. csel. 2, 44—46. — 7. Mennyit hagytak el a tanítványok, hogy Krisztus követői lehessenek? Luk. 5, 11; Máté 19, 27. — 8. Ki fog uralkodni életünkben, hogy ha teljesen átadjuk magunkat az Úrnak? Gal. 2, 20.

3. Lecke 1918. jul. 20.

Izrael feladata örökségének elfoglalása után.

Kérdések.

I. Izrael hirdeti Isten tervét. 1—3. kérd.

1. Milyen dicső dolgokat mond a zsoltárról Siónról? Zsolt. 87, 3—6. — 2. Milyen fontos feladatot kellett volna Izraelnek betöltenie? Zsolt. 96, 3—10; 105, 1. — 3. Mit mondhatott Dávid, midőn halála előtt elbúcsuzott az ő házanépétől? 2. Sám. 23, 1—5.

II. A pogányok Isten után tudakoznak. 4—9. kérd.

4. Mit mondott a sébai királyné Salamon bölcseségéről? 2. Kor. 9, 1—8. — 5. Mit kívántak a földnek minden királyai? 23. vers. — 6. Milyen hatással volt Jósafát kegyes és bölcs uralkodása a szomszédnépekre? 2. Kron. 17, 9—11; 20, 28—30. — 7. Milyen módon mutatta az Úr az ő nagy hatalmát, míg Ezékiás alázatosságban járt? 2. Kron. 32, 2—23; Ezs. 37, 20. — 8. Mivel bizonyította az Úr, hogy Ezékiást meg fogja gyógyítani? 2. Kér. 20, 8—11. — 9. Ki jött el, hogy ezen isteni csoda felől közelebből meggyőződjön? 2. Kron. 32, 31. Lásd az 1. Megjegyzést.

III. Egy elmulasztott alkalom. 10—11. kérd.

10. Hogyan hanyagolta el Ezékiás az alkalmat Babylon küldöttjei előtt bizonyosságot tenni Jehováról? Ezs. 39, 2—4. 2. Megjegyzés.

IV. Isten kegyelme nem változik meg. 12—15. kérd.

11. Milyen büntetést mondott ki az Úr Ezékiás utódjaira? 5—7. versek. — 12. Milyen biztatást adott az Úr ennek dacára a népeknek? Ezs. 40, 1, 2. 9. — 13. Milyen beszédét büntette őket az Úr? 27. vers. — 14. Kiben bízzon Izrael a veszedelem idején? 28—31. versek. — 15. Milyen dicső munkára választotta Isten az ő népét? Ezs. 41, 8—11. 3. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. Az asszíriai hadsereg megsemmisüléséről való hír és a napórán történt csoda nagy benyomást tettek a babyloniai királyra, akinek bölcsői a csillagok és égítestek járásával foglalkoztak. A király küldöttséget menesztett Ezékiáshoz. De ezen intézkedésnek tulajdonképpen célja az volt, hogy meggyőzést keressen Izrael királyával Assur ellen, akilől a babyloniai király elszakadt, midőn Assurhaddon elhagyta Babilont.

2. „Ezen követek látogatása alkalmat nyújtott Ezékiásnak arra, hogy az élő Istenről bizonyosságot tegyen. Mily könnyű lett volna a mindenség Urát dicsérni és felmagasztalni ezen pogány nép előtt és elmondani az ő csodálatos meggyógyulásának történetét. Mily nagy alkalmat hanyagolt el itt a Király. Örökre elmúlt az alkalom egy nagy munkára.“ Ezékiás a helyett dicsekedett az ő gazdagságával és hatalmával és megfeledkezett arról, hogy nem sokkal előbb megmenekült a halálból. Megfeledkezett arról, hogy bizonyosságot tegyen a nagy Istenről egy idegen uralkodó küldöttjei előtt. Megmutatta nekik az ő földi kincseit.

3. Ha Izrael hűségesen betöltette volna tiszttségét, akkor általa az egész föld megáldatott volna az igaz Isten ismeretével. Kár, hogy a nép félreismerte hivatását. A körül lakó nép származása nem érintette az ő szívöket. Megvetéssel tekintettek a pogányokra. Végre ők maguk is áldozatul estek az ő saját önzésüknek, ők is lelki sötétségbe merültek.

Imaóra 1918. július 20.

„Az első látásom.“ III.

Hogy ha az Istenisztelet ideje afirst látásom volt, akkor némelyek azt állították, hogy felizgatva és hypnotizálva vagyok. Ilyenkor egyedül mentem az erdőbe és imádkoztam ott, ahol csak a jó Isten látott és hallott engem. Olyankor az Úr adott nekem látásokat. Ezeknek nagyon örvendétem és megerősödtem. Elbeszéltem, mit mutatót nekem az Úr olyan helyen, ahol senki sem befolyásolhatott engem. Ekkor ismét azt mondták némelyek, hogy én önmagamot hypnotizálok. Ő, gondoltam magamban, ugylátszik, hogy már oda jutottunk, hogy azok, akik őszinte szívvel keresik az Urat és a neki tetsző életét és az ő ígereit hittel elfogadják, azzal gyanúsítatnak, hogy a lélekrontó hypnotizmus hatása alatt állanak. Az Atyától kenyeret kérünk és skorpiót és kigyót adna helyette? Ezen dolgok gyötrellemmel töltötték el szívemet és majdnem kétségbe estem. Sokan azt akarták velem elhíttetni, hogy nincs is Szentlélek s hogy mindazon tapasztalatok, a melyeken átmentek Istennek szent emberei, csak a Meszmerizmus vagy a Sátán műve volt.

Ebben az időben Maine államában nagy fanatizmus uralkodott a gyülekezetekben. Sokan nem dolgoztak és mindazokat kizárták, akik vonakodtak elfogadni az ő nézetüket. Isten kijelentette nekem mindezen tévedéseket és

felszólított engem, hogy világosítsam fel az ő tévedő gyermekeit. De sokan közülök elutasították az intéseket és azt mondták nekem, hogy én a világhoz alkalmazkodom. Másik oldalon a névleges adventisták rajongással vádoltak s hogy fanatizálva vagyok. Pedig az volt a törekvésem, hogy az ilyen dolgokat leküzdjem, ahol észreveszem. Többször bizonyos egyének meghatározták az Úr eljövételének az idejét és ezen téves nézetükkel ráerőszakolták a testvérekre; de az Úr megmutatta nekem, hogy el fog mulni a meghatározott időpont és megcsalatkoznak. Először bekövetkezik a nagy nyomoruságnak ideje. A hányszor meghatározzák Jézus eljövételének idejét és ő nem jön el, anghyszor lesz meggyentive Isten népének hite. Az ilyen hamis hírek ellen történt fellépésemért engem a gonosz szolgálóhoz hasonlítottak, aki azt mondja: „Még halasztja az én Uram az ő eljövételét.“

Mindezen dolgok nagy teher gyanánt nyomták szívemet és ebben a zavarban neha közel voltam ahhoz, hogy saját tapasztalataimban kétekedjek. Egy alkalommal, midőn reggeli isteniszteletet tartottunk és az Isten lelke megszállott, hirtelen az a gondolatom támadt, hátha tényleg hypnotizmus és elmentálltam. Azonnal megnémultam és egy ideig nem is tudtam mit történik körülöttem. Akkor láttam, hogy vétkeztem azzal, hogy Isten hatalmában kétekedtem s hogy ezért lettem néma, de láttam azt is, hogy némaságom huszonnégy óra után el fog mulni. Egy lapot láttam a szemem előtt, a melyre a következő ötven bibliai idézet volt ráírva arany betűkkel. (Az idézetek e cikk végén fel vannak sorolva.) Midőn megszűnt látomásom, akkor jelek által egy palatáblát kértem, a melyre ráírtam, hogy képtelen vagyok beszélni. Kértem egy bibliát. Azután elolvastam az összes verseket, a melyeket a lapon feljegyezve láttam. Nem voltam képes még egy szót is kijelteni az egész napon át. A következő nap reggelén nagy örömmel

megszólaltam és hangosan dicsértem az Istent. Ezek után többé nem merem Isten hatalmának ellentállani, bármit is mondjanak és gondoljanak mások.

1846-ban, midőn Fairhavenban Mass. államában időztünk, nővéremmel (aki akkor rendszeren kísért engem) és A. és G. nőtestvérekkel egy kis vitorláshajóba szállunk, hogy egy családot West Island-ben meglátogassunk. Mikor indultunk, már sötét volt. Alig hogy mentünk, hirtelen vihar keletkezett. A zápor zuhogott. Úgy látszott, hogy Isten segítsége nélkül el fogunk veszni.

Leborultam és Istenhez kiáltottam segítségért. Ott, abban a nagy veszedelemben, mikor a víz már szinte elborított bennünket, adott nekem az Úr egy látást. Azt láttam, hogy inkább az egész tenger fog kiszáradni, mint hogy nekünk bántódásunk legyen, mert az én munkám csak most vette kezdetét. Mikor a látásom elmúlt, azt éreztem, hogy minden félelem eltűnt és a mi kis hajónk egy kis úszó Bethel volt számunkra. Az „Adventi Herald“ kiadója azt állította, hogy látásaim a Mesmerizmustól származnak. De én azt kérdezem, hogy a fenti helyzetben hol volt alkalom hipnotizálásra? G. testvér teljesen el volt foglalva a hajónak kormányzásával. Horgonyt vetett, de a horgony nem fogott. A nagy szélvihar ide-oda hajította kis hajócskáinkat és a mellett oly sötét volt, hogy egymást sem láttuk.

Végre a horgony mégis megakadt és G. testvér segítségért kiáltott. Csak két házat találtunk azon a kis szigeten, a hol partra szálltunk. Nem jutottunk oda, a hova szándékoztunk menni. Már mindenki nyugalomra tért, egy kis gyermek kivételével, aki segélykiáltásunkat meghallotta. Édes atyja nem sokára segítségünkre jött és egy kis csónakban partra hozott. Hálaímaival töltöttük el az éjszakának legnagyobb részét és dicsértük az Urat, hogy életünket megmentette. Tap. és Lát. 20—22. old.

(Luk. 1, 20; János 16, 15; Ap. csel. 2, 4; 4, 29—31; Máté 7, 6—12, 15;

24, 24; Kol. 2, 6—8; Zsid. 10, 35—39; 4, 10—12; Fil. 1, 6, 27—29; 2, 13—15; Eféz. 6, 10—18; 4, 32; 1. Pét. 1, 22; János 13, 34—35; 2. Kor. 13, 5; 1. Kor. 3, 10—13; Ap. csel. 20, 28, 28—30; Gal. 1, 6—9; Luk. 12, 3—7; 4, 10—11; 2. Kor. 4, 6—9, 17—18; 1. Pét. 1, 5—7; 1. Thess. 3, 8; Márk. 16, 17, 18; János 9, 20—27; 14, 13—15; 15, 7, 8; Márk. 1, 23—25; Rom. 8, 38, 39; Jel. 3, 7—13; 14, 4, 5; Fil. 3, 20; Jak. 5, 7, 8; Fil. 3, 21; Jel. 14, 14—17; Zsid. 4, 9; Jel. 21, 2; 14, 1; 22, 1—5.)

4. Lecke 1918. július 27.

Izrael, mint Isten tanubizonysága Babylonhoz.

Kérdések.

I. *Ti vagytok az én tanuim. 1—3. kérd.*

1. Milyen felhívást intézett az Úr a pogányokhoz? Ézs. 41, 21—23; 43, 8—9. — 2. Milyen ígérettel vigasztalta az Úr Izrael népét a megpróbáltatás idejébe? Ézs. 41, 25—27; 43, 1—4. — 3. Mire akarta az Úr az ő kiválasztott népét felhasználni? Ézs. 43, 10—12.

II. *Izrael feladata Babylonban. 4—7. kérd.*

4. Kit engedett az Úr a babyloni fogságba jutni, hogy ott bizonyágot tegyen róla? Dán. 1, 3, 6—7. Lásd az I. Megjegyzést. — 5. Milyen alkalom adatott ezen királyfiaknak, hogy a magas feladatukhoz szükséges nevelésben részesüljenek? 3—5. versek. — 6. Milyen módon mutatta meg Dániel az Úrhoz való hűségét? 8—13. versek. 2. Megjegyzés. — 7. Mit adott az Úr ezen négy ifjunak, de különösen Dánielnek? 17. vers.

III. *Isten bölcsessége megsemmisíti az emberek bölcsességét. 8—11. kérd.*

8. Mily módon bizonyította az Ur a babyloni király előtt, hogy az ő hű szolgálai vele összeköltésben állottak? 18—20. versek. — 9. Mitől ijedt meg Nabukodnozor uralkodásának második esztendejében? Dán. 2, 1. — 10. Hogyan lett nyilvánvalóvá a pogányok tudatlansága és tehetetlensége? Dán. 2, 2—11. — 11. Milyen parancsolatot adott ki a babyloni király? 12—13. versek.

IV. *Isten felmagasztaltatik. 12—16. kérd.*

12. Hova fordultak Dániel és társai segítségért? 17—19. versek. — 13. Milyen szavakkal fejezte ki Dániel az Istenbe vetett bizalmát? 20—23. versek. — 14. Milyen bizonyágot tett Dániel Jehováról a pogányok előtt? 27—30. versek. — 15. Milyen vallást tett a babyloni király az élő Istenről? 47. vers. — 16. Mivel tisztelte az Urnak hű szolgálait? 48—49. versek.

Megjegyzések.

1. Azon foglyok között, a melyeket a babyloni király Jeruzsálemből Babyloniába vitt, istenfélő és hű férfiak is voltak, akik hajlandók voltak mindent feláldozni Istenért és az ő ügyéért. Ezeket kiválasztotta az Ur arra, hogy őrá bizonyágot tegyenek Babylonban. Ezek képviselői lettek, az ő igazságának, hirdetői kegyelmének. Ők, mint az élő Isten imádói, meg is tették köteleességüket. Istent dicsérték, de Isten őket meg is jutalmazta.

2. „Ezen férfiak jelleme mindjárt kezdetben próbára lett téve. A király elrendelte volt, hogy saját asztaláról kapjanak bort és eleséget. Ezen intézkedés a király jóindulatát és az ifjak iránti jóakarátát mutatta. Ezen eleségnek egy része rendszeren a bálványoknak volt szentelve és a nekik szánt áldozatból eredt. Ennek használata Babel Isteneinek tiszteletére szolgált

volna. A Jehova iránti hűség nem engedte meg Dánielnek és társainak ezen ételeket elfogadni. Ez magában is annyit jelentett volna, mintha ők is azonosították volna magukat a pogányok szokásaival és szertartásaival. Mindez azonban Isten törvényének áthágását jelentette volna.“ E. G. White.

Missiói óra 1918. július 27.

A hűség és őszinteség.

A hűség állhatatosságot jelent minden tekintetben és a teljes bizalomból származik. Példák: a) Mózes Zsid. 11, 24, 26. b) József 1. Móz. 39, 8, 9, 20. c) Józsué Jozs. 24, 15. d) Dániel Dán. 1, 8; 6, 10. Az utolsó napok próbaköve: a) Az asszony magva üldözve lesz. Jel. 13, 15. b) A szombatnap megtartása. Ézs. 58, 12—14. A hűség megjutalmazása: Jel. 12, 11; 15, 2—4.

5. Lecke 1918. aug. 3.

Jövendőlések az Isten országának felállításáról.

Kérdések.

I. *Dávid trónja. 1—3. kérd.*

1. Miről szolt a Krisztusnak lelke, mely a prófétákban volt? 1. Pét. 1, 11. — 2. Kinek trónján ültek Salamon és az ő utódjai? 1. Kron. 28, 5; 29, 23. — 3. Milyen feltételek alapján fog megmaradni Dávid házának uralkodása Isten országa felett? 1. Kron. 28, 6, 7; 2. Kron. 6, 16. Lásd az I. Megjegyzést.

II. *A bűn veszedelme. 4—6. kérd.*

4. Miért engedte meg az Ur azt,

hogyan győzzön Izrael felett? 1. Kron. 9, 1. 2. Megjegyzés. — 5. Mit láttak a pogányok abban, hogy sikerült nekik egy országot legyőzni? Ézs. 10, 5—11. 3. Megjegyzés. — 6. Milyen nagy igazságokat jelentett ki az Ur Nábukodonozornak a földi országoknak mulandóságára és az Isten országának örökkévalóságára nézve? Dán. 2, 31—35. — 8. Kit ábrázol az arany fő? 37—38. versek. — 9. Milyen két ország következett a babyloniai birodalom után? 39. vers. 5. Megjegyzés. — 10. Milyen lesz a negyedik világbirodalom? 40. vers. 6. Megjegyzés. — 11. Mi lesz annak sorsa? 41—42. versek. — 12. Mit jelent az, hogy a vas nem egyesül a cseréppel? 43. v. 7. Megjegyzés.

IV. Krisztus országa. 13—14. kérd.

13. Meddig áll fenn Isten országa? 44. Mennyi helyet foglal el? 35. v. — 14. Mit nyernek azok, kik kegyességgel és félelemmel szolgálnak az Urnak? Zsid. 12, 28; 2. Pét. 3, 11—14.

Megjegyzések.

1. Isten kijelentette szent törvényét úgy a népeknek, mint egyes egyéneknek. Ezen törvényre vonatkozólag az Ur azt mondta Izraelnek: „Nem hiábavaló ige ez néktek; hanem ez a ti életetek és ez ige által hosszabbítjátok meg napjaitokat.“ Ezen áldás azonban nem csak Izrael népére száll, hanem minden engedelmes lélekre, akár hol legyen az az ég alatt. W. E. G.

2. Izrael nem ragaszkodott az Urhoz, hanem mindenféle bűnre hajlott. Így meg lett fosztva azon áldásoktól, melyeket az Ur neki ígért. Elvesztette azt az országot, a melyet az Ur adott neki ezen a földön, mely előképe volt a mennyeknek.

3. Ha valamely pogány nemzet egy másik nép felett diadalmaskodott, akkor ezen győzelmet a legyőzött nép bálványaira vagy isteneire is kiterjesztették. Így, midőn a babylonai király Izrael

felett diadalmaskodott, úgy tekintették, mintha Izrael Istene felett is győzedelmeskedett volna. Azért el is vitték a szent edényeket Babelbe a Bel Isten templomába. Később azonban Bel semmisült saját templomában.

4. Luther azt mondja 1. Pét. 1, 11-ről: „Péter apostol határozottan Dániel prófétára gondol, midőn azt mondja, hogy a próféták Krisztus szenvedéseiről és az azután való dicsőségéről már előre szóltak.“

5. Babylon azért semmisült meg, mert függetlennek tekintette magát Istentől és a maga dicsőségét kereste mindenben. Média-Perzsia azért nem állhatott meg, mert lábbal tiporta Isten törvényét. Az arra következő országok még annyira sem tudtak felemelkedni erkölcsileg és így szintén meg volt pecsételve sorsuk.

6. Görögországra következett a vas Róma, a melynek uralkodása alatt, az idők teljességében megszületett és szenvedett a Megváltó.

7. A népvándorlás alatt a vasbirodalom agyaggal lett összekeverve. Ezen két anyag azonban nem tud összeforrni. Minden kísérlet az európai birodalmakat egyesíteni az uralkodóházak összeházasítása útján, e mai napig sem sikerült.

Imaóra 1918. augusztus 3

Az Összegyűjtés ideje.

(Lásd Tap. és Lát. 78. old.)

Szeptember 23-án megmutatta nekem az Ur, hogy másodszer nyújtja ki kezét népe maradékának egybegyűjtésére és hogy ezen összegyűjtés keltős erővel történik a gyűjtés idejében. Az elszórás idejében Izrael meg volt verve és sebesítve, de az összegyűjtés idején az Ur meggyógyítja és beköti népének sebeit. A szétszórás idejében a munka igen kevés eredménnyel járt, keveset vagy semmit sem értek el, de az össze-

gyűjtés idejében, midőn majd egybegyűjti az Ur az ő népét, akkor meg lesz a munkának áldásos eredménye is. Mind legyenek egy értelemben a munkában. Láttam, hogy helytelen némelyek eljárása, midőn a szétszórás eseményeire hivatkoztak annak bizonyítékául, hogy ezen események a mostani összegyűjtés idejére vonatkoznak; mert ha az Ur most nem mivel többet éretünk, mint a mennyit akkor mivel éretünk, akkor a lelki Izrael összegyűjtése nem sikerülne. Láttam, hogy azon prófétiai lap, amely 1843-ban készült, az Ur akarata szerint készült el és hogy azt nem szabad megváltoztatni. A számok úgy voltak összeállítva, amint ő azt akarta és az ő keze elfedte a hibát úgy, hogy azt senki észre nem vette, míg a kezét onnan el nem vette. (Ez vonatkozik azon prófétiai lapra, a melyet az 1843. évi adventi mozgalom használt. Ezen összeállítást hozták akkor a próféciai kiszámítását. A következő mondat már megmondja, hogy becsuszott egy kis hiba, a melyet az isteni gondviselés tört. Ezzel nincsen az mondva, hogy ezen időszak elmúlásával nem szabad más összeállítást csinálni, amely megfelel a jelen követelményeknek, miután az 1843. év elmúlt és az akkori számítások betöltötték céljukat.)

Azután azt láttam, hogy a Dán. 8, 12-ben említett „áldozat“ szócska: nem létezik az alapszövegben és hogy csak a fordítók tették azt hozzá, hogy világosabb értelme legyen. Láttam, hogy az Ur ezek felől azoknak adta a helyes értelmet, akik akkor hirdették az ítéletnek óráját. 1844 előtt, midőn még egyezségi uralkodott, mindenki helyesen fogta fel a „mindennapi áldozat“ értelmét, de az 1844 után beállott zavar óta, más véleményt vettek fel némelyek, ami által egyenetlenség és zavar keletkezett. 1844. óta semmi időhatározás nem történt és részünkről többé nem is fog történni.

Az Ur megmutatta nekem, hogy a harmadik angyali üzenetet az Ur szétszórt gyermekeinek hirdetni kell, de

hogyan ezt nem szabad időhöz kötni. Láttam, hogy némelyek az idő megállapítása által hamis izgalomba jutottak; de a harmadik angyal üzenete hatalmasabb, mint minden időmegállapítás. Láttam, hogy ez az üzenet a saját alapján megállhat és nincs szüksége időre, mely megerősítse, hanem hogy hatalommal terjedhet, munkáját végezheti és igazságban megrövidül.

Akkor figyelmem azokra lett irányítva, akik kötelességüknek tartották elmenni a régi Jeruzsálembé s ott egy nagy munkát elvégezni, még mielőtt az Ur eljön. Az ilyen törekvések arra valók, hogy az Ur tulajdonképeni nagy munkájától elvonják a mi figyelmünket és érdeklődésünket. Azok, akik azt hiszik, hogy Jeruzsálembé kell menni munkálkodni, lelki és anyagi javukat az Ur ügyének támogatásáért elvonják és erre a hiábavaló tervre fordítják. Az ilyen mozgalom semminemű jót nem hoz. Nehéz dolog lesz a zsidókat ott a Messiás első eljövételéről meggyőzni, de még kevésbé, hogy az ő második eljövételében higgyenek. Sikerült Sátánnak e tekintetben a félrevezetés. A helyett, hogy a körülöttük levő veszendő lelkek megmentéséért fáradtak volna, az ilyen téves elvek kedvéért hagyták azokat elveszni. Azt is láttam, hogy a régi Jeruzsálem soha többé nem is lesz helyreállítva, de a Sátán minden lehető el fog követni, hogy az összegyűjtés idejében Isten népének figyelmét a tulajdonképeni munkáról elterelje és hogy az Ur dicsőséges második eljövételére való felkészülést elhanyagolják. (Tap. és Lát. 65—68. old.)

6 Lecke 1918. augusztus 10.

Az Isten országáról szóló evangélium.

Kérdések.

1. Az evangélium minden népnek hirdelve lesz. 1—3. kérd.

1. Mit hirdetett Jézus? Máté 4, 23.

- 2. Mikor jő el a vég? Máté 24, 14.
— 3. Mit látott már előre az irás? 1. Móz. 12, 1—3; Gal. 3, 8.

II. A lelki Izráel. 4—7. kérd.

4. Mit volt kénytelen az Ur a testi Izráellel cselekedni és hogyan pótolja most a számbeli hiányt? Lásd az 1. Megjegyzést. — 5. Milyen örömteljes kijelentést tett az Ur Dánielnek Izráel büntetése után? Dán. 2, 44. — 6. Ki által fog ezen ígéret beteljesülni? Luk. 1, 31, 33. — 7. Mivé kellett azonban az Isten fának lennie, mielőtt ezen ígéret beteljesedjéne? Dán. 7, 13. János 1, 1—2, 14. 2. Megjegyzés.

III. Isten kinyilatkoztatja magát az emberben. 8—10. kérd.

8. Minek neveztetik az Istennek az emberrel való egyesülése? 1. Tim. 3, 16. — 9. A kívülvalókkal szemben miáltal szólott az Ur? Márk. 4, 11. — 10. Milyen szavakkal vallották be a babyloniai bölcsek az ő tudatlanságukat? Dán. 2, 11, 3. Megjegyzés. — 11. Mi mutatja Dániel tapasztalatában, hogy az élő Isten tényleg lakik az emberek-nél? Dán. 2, 19. — 12. Milyen szavakkal ismerte el Nabukodonozor király ezen tényt? 47. vers.

IV. Krisztus tibennetek 11—15. kérd.

13. Létezhetik-e ezen összeköttetés minden igazi keresztény-nél? Kol. 1, 26—27. — 14. Mi hozza ezt létre minden hívő lélek szívében? 28. vers. 4. Megjegyzés. — 15. Milyen szavakkal üdvözli majd egykor az Ur mindazon lelkeket, akik ismerik Istennek eme titkát? Máté 25, 31—34.

Megjegyzések.

1. Az igazi Izráel oly számos lesz, mint a tenger fővénye. Mivelhogy azonban a természetes Izráel a bálványimádásba süllyedt és a rá bízott kötelességét teljesen elhanyagolta, így kénytelen volt az Ur ezen hűtlen népe-

mevetni és helyette egy pótléket keresni. Mikor a pogányokból megtérteknek száma növekedett, akkor intve lettek arra, hogy el ne bizakodjanak, mert az Ur képes a testi izraelitákból is gyermekeket felébreszteni, akik azután a lelki Izráelhez lesznek számitva épúgy, mint a többi hívő. Mindezen hívők együttvéve képezik az Istennek Izráel-jét. Az ujjászületés által úgy a testi izraeliták, mint a pogányok Istennek gyermekcivé lesznek valóban.

2. A világ teremtetője embercivé lett, az emberek között vette fel lakhelyét, testté lett, hogy az Atyának dicsőségét megmutassa Ádám fiainak és leányainak. Az egyik kezével az Isten trónját fogta és a másikkal megragadta az elvezendő ember kezét és kitagadta a bűnnek sarából hogy lábát egy erős kősziklára állítsa, hogy Isten törvényének útján járthasson.

3. Krisztushoz az isteni és az emberi természet egyesült. Ez képezi az Istennek titkát. A miképpen a föld felveszi az elhintett magot és kicsiráztatja azt, úgy Krisztus beszédje meghozza a lélek gyümölcsét ami életünkben. Isten ígéje által részesei leszünk Isten természetének. Eljövételénél megadja minden hívőnek a halhatatlanságot. (1. Kor. 15, 5.) Ezen igazságra szüksége volt a Babyloniaknak ép úgy, mint a mai időben élő embereknek. De csak kevesen fogják fel.

4. „Csak a Krisztus igazi tanítványai részeseinek a Szentlélek erejében és a mennyei angyalok közreműködésében. Ezen mennyei lények segítségével egységes erővel legyőzhetik a sötétség erejét. Hogyha így egyértelmű munkálkodnak, a mennyei hírnökök előre mennek és elkészítik az utat, hogy sok lélek elfogadhassa az Ur Jézust.” Az apóstiok tört. 86. old. W. E. G.

Missai óra 1918. augusztus 10.

A megtartó isteni erő.

A megtartó erő: 2. Tim. 1, 12; 1.

Pét. 4, 19. Az állandó erő: Ézs. 27, 3; Zsolt. 121, 3—8. Az Ur vigyáz reánk: a) Óriz, mint a szemé fényét. 5. Móz. 3, 10; Zsolt. 17, 8. b) Megőrzi szívünket. Fil. 4, 7; Zsolt. 141, 3. c) Kezeinknél fogva vezet. Ézs. 42, 6. d) Megőrzi lábunkat. Péld. 3, 26; Zsolt. 17, 5. Megőrzi bennünket: a) A gonosztól. János 17, 15. b) A gonosz nyelvektől. Zsolt. 34, 21. c) A törtől. Zsolt. 141, 9; Jel. 3, 10.

7. Locke 1918. augusztus 17.

A hitpróba.

Kérdések.

I. Az igaz Isten kijelenti a jövőt.
1—3. kérd.

1. Mire lehet ismerni az igaz Istent? Ézs. 44, 6, 7. — 2. Mit jelentek ki Jehova Nabukodonozornak a világra vonatkozólag? Dán. 2, 44, 45. — 3. Miből láthatta Nabukodonozor, hogy Dániel Istene nagyobb és hatalmasabb, mint az övé? 47. vers.

II. „Ne csúndlj magadnak faragott képet.”
4—6. kérd.

4. Mit tett azonban Nabukodonozor egy néhány évvel később? Dán. 3, 1. Lásd az 1. Megjegyzést. — 5. Miért csináltatta az egész képet aranyból? Dán. 2, 32, 37—38. 2. Megjegyzés. — 6. Milyen rendeletet bocsátott ki a király a kép felavatásánál? Dán. 3, 2—6. 3. Megjegyzés.

III. A lelki Izráel csak Istent imádja.
7—13. kérd.

7. Ki nem engedelmeskedett ezen parancsnak? 8—12. versek. — 8. Hogyan lett Izráel Istene kihívva? 13—15. versek. — 9. Milyen szavakkal utasították vissza Dániel társai a király parancsát? 16—18. versek. — 10. Mit

parancsolt erre a király és hogyan hajtották végre ezen parancsot? 19—23. versek. — 11. Mitől ijedt meg a király? 24. 25. versek. — 12. Milyennek változta a király a negyedik férfit, akit a tűzben látott? 25, 28. 4. Megjegyzés. — 13. Milyen tökéletes mértékben óvta meg az Ur az ő szolgáit? 27. v.

IV. Az igaz hit hozza a győzelmet.
14—16. kérd.

14. Mirel győződött meg a király? 28. vers. — 15. Milyen rendelet által mutatta meg a király az ő túlbuzgóságát? 29. 5. Megjegyzés. — 16. Mi volt a Dániel három társának jutalma? 30. vers. 6. Megjegyzés.

Megjegyzések.

I. Azon szavak: „Te vagy az aranyfej,” nagy benyomást tettek a királyra. Tanácsadó, akik a bálványimádásból hasznot húztak, azt a tanácsot adták, hogy építsen a király egy állóképet tiszta aranyból. Utána ne legyen semmi más ország.

2. A király örömmel elfogadta a tanácsot és létre jött egy kép, amely tiszta aranyból való volt, ellentétben azzal, amit az álomban láttak. Azt akarták megmutatni, hogy Babylón után ne is jöjjön más ország, hanem hogy ez maradjon örökké.

3. A kitűzött nap bekövetkezett és mindenféle nép gyűlt össze a világ minden részéből. Ezen a napon Sátán azt akarta, hogy Izráel Istene nagy szegényt valljon.

4. Nabukodonozor egy negyedik férfit látott a tűz közepében járni. Megjelent az Urnak angyala, a szövetségnek kövele, a kire Izráel várt. Ezen követ valóban Istennek fia volt.

5. A király helyesen cselekedett abban, hogy nyíltan vallotta az élő Istent, de midőn alattvalóit arra kényszerítette, hogy az élő Istent imádják, akkor helytelenül cselekedett. Még a királynak sincsen joga az embereket kényszeríteni arra, hogy Istent imádják. Isten szabad

akaratot adott minden embernek és nem kényszerít senkit arra, hogy Őt imádják.

6. A három zsidó férfi bizonyosságot tett a babyloniai nép előtt. A nehéz órában emlékeztek az Urnak azon ígéretére, a melyet Ézs. 43, 2.-ban talá-
lunk. Az ott megjelent különböző népek képviselői széjjel vitték a hirt ezen három férfi csodálatos megmentéséről. Az ő hűségük által a mennyek Istene fel lett magasztalva a föld minden népe előtt. „Ezen rész az Ur népe számára igen nagy jelentőséggel bír, különösen az utolsó időre nézve, midőn Jel. 13. és 14. részei szerint a fenevad képe fel lesz állítva az imádásra. Tanulságunkra íratott.” W. E. G.

Imádás 1918. augusztus 17.

A gyülekezeti rend. I.

Az Ur megmutatta nekem, hogy a gyülekezeti rendtől sokan féltek és sokan mellőzték is. Igaz, hogy a külsőségekre nem kell sokat adni, de azért a rendet fenn kell tartani. A mennyben rend uralkodik. Midőn Krisztus a földön járt, ő is rendet tartott fenn az ő kis gyülekezetében. Eltávozása után is a tanítványai a legnagyobb rendet gyakorolták. Ebben az utolsó időben, midőn Isten az ő népét a lélek egyezségére akarja nevelni, még sokkal inkább szükséges a rend, mert míg az Ur az ő gyermekeit egyesíti, a Sátán közben arra törekszik, hogy az egyezséget megakadályozza és meghiusítsa. Előfordult már, hogy olyan férfiak mentek ki munkálkodni, akik még ölt-hon a saját házukban sem tudták a rendet fenntartani. Ezek bölcsesség nélkül szükkölködtek és nem képesek a nyáját vezetni. Sok hibát követnek el, melyekben az idegenek megbotránkoznak és minden további érdeklődéstől visszariadnak. Ilyen módon Isten műve hamis hirbe jön és sok őszinte kutató

előtt elzáródik az út, az igazság elismerése előtt.

Olyan emberek veszik fel a munkát, akik hivatlanok és akiknek életük az igazság által nincsen megszentelve. Felvesszük a munkát a nélkül, hogy a vezető testvérek vagy a közösség részéről ki lettek volna küldve. Az ilyenek egyenetlenséget és zavart okoznak. Vannak, akik az igazság elméletével bírnak ugyan, de hiányzik nekik a tapasztalat és a lelki értelem. Még sokat kell nekik tanulniok, mielőtt képesek lesznek másokat az igazságban oktatni. Mások, kik nem is képesek az igazságot meggyőző bizonyítékokkal hirdetni, azért karoltatnak fel némely testvérektől, mivel szépen tudnak imádkozni és buzgólkodni. Ki lettek küldve a munkába a nélkül, hogy az Ur rájuk bízta volna ezt. Nincsen az olyanoknak tapasztalatuk és ítélőképességük. Elbizakodnak és azzal a gondolattal ámitják magukat, hogy ők munkások. Nem ismerik önmagukat. Hiányzik nekik az egészséges ítélőképesség. Dicsekedve olyasmit is állítanak, amit a Szentírással nem is tudnak bebizonyítani. Az Ur azt tudja, azért nem is hívja az ilyeneket a munkába ebben a komoly időben. A testvérek vigyázzanak és ne küldjenek ilyen egyéneket a munkába.

Épen azok, akiket az Ur nem hívott a munkába, legjobban hangoztatják, hogy hivatva vannak és hogy az ő munkájuk igen fontos. Megkezdik a munkát, de rossz eredménnyel. Némely helyen van ugyan eredményük és ez felbátorítja őket és másokat arra, hogy elhiggyék, hogy ők Istentől hivatottak a munkára. Az eredménnyel való munkálkodás nem bizonyítja, hogy az illető hivatva van Istentől a munkára. Isten angyalai sok őszinte embernek szívét érintik és megvilágítják elméjét úgy, hogy hajlandók az igazságot követni.

Azon tény, hogy az ilyen hivatlan munkások előkelő állásokat öltenek be és lelkeket vezetnek az igazságra, nem bizonyítja hogy Isten küldte őket. Akik

8. Lecke 1918 aug. 24.

Isten eljárása a kevély Nabukodonozorral szemben.

Kérdések.

I. Isten mindenkit meg akar menteni. 1—4. kérd.

1. Hányszor tett a régi Babel az élő Istenhez való megtérésre intve? Dán. 2: 47; 3: 28. 31—33. — 2. Mi háborította fel újból Nabukodonozort? Dán. 4, 1. 2. — 3. Mire nem voltak képesek a bölcsék és varázslók, dacára annak, hogy a király elmondta azt amit álmodott? 3. 4. versek. — 4. Végre kit hívott a király? 5. 6. versek. Lást az I. Megjegyzést.

II. A kevély megaláztatik. 5—9. kérd.

5. Mondd el a király álmát! 7—13. versek. — 6. Mi célja volt ezen álomnak? 14. v. — 7. Mit vár a király Dánieltől? 15. v. — 8. Milyen hatása volt az álomnak Dánielre? 16. v. — 9. Mit jelentett az álom? 17—25. versek.

III. Igazi megtérés. 10—12. kérd.

10. Milyen tanácsot adott Dániel a királynak, hogy a nagy büntetést elkerülje? 24. v. — 11. Mikor következett be a király büntetése? 25. 26. versek. 2. Megjegyzés.

IV. Nabukodonozor az élő Istenhez fordul. 13—16. kérd.

13. Mi történt a királyival? 30. v. — 14. Milyen szavakkal dicserő a király az élő Isten, miután visszatért az értelmé? 31, 32. versek. — 15. Mit nyert vissza Nabukodonozor újra? 33. v. — 16. Mit mondott azután a király a mindenható Istenről? 34. 3. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. Újra kénytelen volt ama babyloniai

Ilyen egyének által az igazságra jönnek, későbbben nyugtalanságba esnek ha rájönnek, hogy volt tanítóik nem álltak Isten tanácsában. Előfordult már az is, hogy teljesen hitetlen emberek hirdették az igazságot és a haligatók közül némelyek elfogadták azt. Ez a tény azonban nem hozza azt a hitelent közelebb az Urhoz. A hitetlenek helytelenül cselekednek és önmagukat és embertársaikat ámitják, sőt néha a gyülekezetet is. Bűneik azonban napvilágra jönnek az ítélet napján.

Ezen hivatlan munkások átkai az Isten ügyének. Őszinte lelkek bizalommal fordulnak hozzájuk, mert azt tartják hogy az illetők Isten tanácsa szerint járnak el és a gyülekezettel egy értelemben vannak. El is fogadják az Urvacsorát kezükből és meg is keresztelítetik magukat ezen „hirdőkök” által. Midőn azonban megtudják, hogy ezen emberek nem az Istentől választott munkások, mint hitték, akkor ketéylek támadnak szívükben az igazság iránt. Az az érzésük van, hogy mindent újból kell tanulniok. Az ellenség tapasztalataikat illetőleg, hogy Istentől vezéreltetek-e vagy nem, zavarba hozza őket, megrémülnek és nincsenek megelégedve addig, míg még egyszer megkeresztelkednek és mindent újból kezdenek. Sokkal nehezebb Isten követéinek oly helyekre menni, hol mások helytelen befolyása megelőzte őket, mint új területekbe. Isten szolgáinak egyszerűen kell viselkedniök, őszintén csekedniök és bünt nem szabad palástolniok, mert ők az élők és holtak közt állnak és számadást kell tenniök hűségükről, munkájukról és befolyásukról, melyet a nyáj fölött gyakoroltak, mely fölé őket az Ur vigyázókul rendelte.

Tap. és Lát. 89 92. old.

bálványimádó nép megtanulni, hogy csak azok értik a rejtett és titkos dolgokat, akik az eget Istent követik. A király újra kénytelen volt Dánielhoz fordulni, akit őszintesége és jámborsága miatt szerette és becsült.

2. Dacára a magasztos oktatásnak és figyelmeztetéseknek a király mégis újra befolyásoltatta magát az ellenkezés lelke által és a helyeit, hogy az élő Istent dicsérte volna, önmagát dicsőítette és megkeményítette szívét az isteni befolyás iránt. W. E. G.

3. Isten szerette a babyloniai királyt és a csodálatos álmok által alkalmat adott neki a megtérésre. Sokat látott és hallott Nabukodonozor Izráel Isteneről. Végre, sok szomorú tapasztalat után elismerte Jehovát és az ő szent nevét. Igen szép és megható az ő vallomása.

Missiól óra 1918. aug. 24.

A hit.

1. Micsoda a hit? Zsid. 11, 1. —
2. Szükséges a hit? Zsid. 11, 6. —
3. Elégséges az igazság egyszerű helybenhagyása? Jak. 2, 19. —
4. Elég azt mondani, hogy hisszük az Istent? Zsid. 11, 6. —
5. Kitől származik a hit? Eféz. 2, 8. —
6. Milyen viszonyban áll az Úr Jézus a hittel? Zsid. 12, 2. —
7. Ha a mai világ gyakorolná az igaz hitet, mit venne akkor észre? Zsid. 11, 3. —
8. Mi a cselekedet hit nélkül? Róm. 14, 23. Jak. 2, 20. —
9. Mikor hallgatja meg az Úr a mi imáinkat? Jak. 1, 6. —
10. Mi a hit végcélja? 1. Pét. 1, 8, 9.

9. Lecke 1918. aug. 31.

A régi Babylon elesése.

Kérdések.

I. Isten célja Bábelt illetőleg. 1—3. kérd.

1. Mi volt az Urnak célja azzal, hogy

a babyloniai királyak három figyelmeztető üzenetet küldött? Jer. 51, 9. Lásd az 1. Megjegyzést. — 2. Ki volt Babel utolsó uralkodója? Dán. 5, 1. 2. Megjegyzés. — 3. Milyen istenkáromló események előzték meg a birodalom pusztulását? 2—4. versek. 3. Megjegyzés.

II. Az Úr megveti Bábelt. 4—7. kérd.

4. Mi jelent meg a királyi palotának meszelt falán azon tevezetes éjszakán? 5. vers. — 5. Mit ígért a király annak, aki megfejt a titkos irást? 6—7. versek. — 6. Milyen tanácsot adott a királyasszony? 8—12. versek. — 7. Mit mondott a király a meghívott Dánielnek? 13—16. versek.

III. Megmérített és könnyűnek találta. 8—11. kérd.

8. Mit mondott Dániel az ajándékokra vonatkozólag? 17. vers. — 9. Mire hívta fel Dániel a király figyelmét? 18—21. versek. — 10. Miért hozott az Úr olyan kemény ítéletet Belsazárra? 22—23. 4. Megjegyzés. — 11. Mi volt a titkos irás értelme? 25—28. versek.

IV. Amint vet, úgy arat. 12—16. kérd.

12. Mivel akarta Belsazár király a prófétát megtisztelni? 29. vers. — 13. Milyen hamar teljesedett be a király szörnyű sorsa? 30. v. — 14. Miért esett prédává Káldea más, idegen népeknek? Jer. 50, 10—11. — 15. Mit mondott az Úr már előre azokról, akik Izráelt fogságba viszik? Jer. 50, 33—35. — 16. Milyen csalhatalan ige által pecsételtetett meg Babel sorsa? Jer. 51, 57—58.

Megjegyzések.

1. „Balsazár már ifju korában együtt uralkodott atyjával, azért dicsekedett és szíve felemelkedett az eget Istene ellen. Jó alkalmat volt az Isten akaratával megismerkedni. Ismerte jól nagy-

IV. Amint vet, úgy arat.
12—16. kérd.

12. Mivel akarta Belsazár Király a prófétát megtisztelni? 29. v. — 13. Milyen hamar teljesedett be a király szörnyű sorsa? 30. v. — 14. Miért esett prédává Káldea más idegen népeknek? Jer. 50, 10, 11. — 15. Mit mondott az Úr már előre azokról, akik Izráelt fogságba viszik? Jer. 50, 33—35. — 16. Milyen csalhatalan ige által pecsételtetett meg Babel sorsa? Jer. 51, 57, 58.

Megjegyzések.

1. „Belsazár már ifju korában együtt uralkodott atyjával, azért dicsekedett és szíve felemelkedett az eget Istene ellen. Jó alkalmat volt az Isten akaratával megismerkedni. Ismerte jól nagy atyja büntetésének történetét, mint lett elkülönítve Isten parancsára az emberek társaságától. Sajnos azonban, Belsazár mind ezekről megfejtkezett.” W. E. G.

2. Babel utolsó uralkodója Nabonid volt. Ő azonban az első időben nem Babelben, hanem Jemában hadseregénél időzött, míg Belsazár mint trónörökös Babelben az uralkodót helyettesítette.

3. A könnyelmű és élvhajhászó király igen biztosnak érezte magát a vastag várfalak mögött. Ezenkívül az Eufrátes folyója is védte a várost. S mivel igen bőven el voltak látva elességgel, nem félt semmitől. Így átadta magát az evésnek és az ivásnak amíg a végzetet utolérte őt.

4. Minden nemzetnek, mely valaha is létezett, meg volt adva a fejlődés lehetősége, és próbaideje. Hogy ha nem állta helyét hűségesen, akkor nem sokára elhalványult dicsősége és megsemmisült a hatalma.

Imaóra 1918. aug. 31-ikére.

A gyülekezeti rend. II.

Az olyan lelkek, akik hamis munkások által félre lettek vezetve és ennél fogva sok keletleniséget éltek át,

ugy is megismerkedtek volna az igazsággal ha nem is találkoznak azon hivatal munkásokkal, akik nem voltak hajlandók azt a helyet elfoglalni, melyet az Úr számukra kijelölt. Isten gondját viseli az őszinte lelkeknek és Ő hivatalos és kiválasztott szolgálatait küldött volna hozzájuk, akik értelemmel és belátással oktatták volna őket. Az igazság világánál látták volna hibáikat és az igazságot elfogadták volna a maga szépségében és fenyességében és megelégedtek volna azzal. Ennek hatása alatt megerősödvé, jó befolyást gyakorolnak volna embertársaikra.

Azután láttam, hogy milyen nagy veszedelemben vannak azok, akik utazgatnak anélkül hogy Isten őket arra felhatalmazta volna. Ha némi eredménnyel járt is a munkájuk, mégis végre napvilágra kerülnek hiányosságaik. Gondatlan munkájuk által, s mivelhogy tapasztalattal nem bírnak, oly munkát végeznek a mi visszataszítóan hat a lelkekre akik viszont oly messze elávoznak az igazságtól, hogy végre alig érhetők el. A gyülekezet legyen óvatos és vizsgálja meg gondosan azoknak az életét és eljárását, akiket tanítóknak ajánl. Ha nincsen bebizonyítva világosan, hogy az illetők Istentől lettek hívva és ha nem érzik ezen fontos hivatás súlyos felelősségét, akkor a gyülekezetnek kötelessége kijelenteni, hogy a szóban levők nincsenek elismerve a gyülekezettől. Csak így járhat el helyesen a gyülekezet, mert őt terheli e munkának felelőssége.

Azt láttam, hogy az ilyen beható ellenesség elől, aki megzavarja és egyenlenségbe hozza a nyáját, be kell csukni az ajtót. Kérdeztem az angyalt, hogy miképpen lehet ezt elérni. Azt mondta: „A gyülekezet vegye kezébe a Szentírást és tanulja meg a gyülekezeti rendet, — a mit eddig mellőzött és elhanyagolt. Ez feltétlenül szükséges, mert csak így jut el a gyülekezet a hitnek egységére. Láttam, hogy már az apostolok idejében is ki voltak téve a hívők annak a veszedelemnek, hogy ha-

mis tanítók által félre vezettessenek. Azért választottak az apostolok olyan férfiakat, akik jó bizonyossággal bírtak és akik az ő saját házukat jól tudták kormányozni és rendet tartani családi körükben és képesek voltak azokat felvilágosítani akik sötétségben és tudatlanságban voltak. Ezeket az Úr eleibe hozták és közvetéssel és imádkozással felajánlották az Urnak. Miután ilyen módon megnyerték a felhatalmazást, kimentek és megkeresztelték a Krisztusban hívő lelkeket az Atyának, a Fiának és a szentléleknek nevében. Ezenkívül intézték az Ur házána ügyeit, szolgáltak a Szenteknek abban hogy az Úr szent vacsorájában részesítettek, őket így juttatván eszükbe a hívőknek a Megváltónak szenvedéseit és kereszt-halálát.

Azt látom, hogy a jelenben is épen úgy várhatók hamis tanítók mint az apostolok idejében és ha egyebet nem teszünk, akkor legalább tegyük azt amit az ős kereszténység tett a békesség és az egység fenntartására a nyájban. Példájuk előttünk van, kövessük azt. Tapasztalattal és egészséges gondolkodással bíró férfiak az ígét és a Szentlelket követve komoly imával és kézzelvetéssel avassák fel azokat, akik helyes eljárásuk által bebizonyították, hogy Isten által hívottak a munkára. Ezen eljárás által bebizonyítja a gyülekezet, hogy komoly hivatásról van szó. Ezen munkások ki vannak választva minden időnek legkomolyabb üzenetét hirdetni.

Az Ur nem bizza az ő drága nyáját olyan férfiakra, akiknek értelme és ítélőképessége előbbi hibák és tévedések u. m. a Spiritizmus, stb. által csorbát szenvedett, amely által magukra és az Ur munkájára szegényt hoztak. Habár most már szabadnak és megmentek érzik magukat ezen tévedésektől és képeseknek tartják magukat az utolsó üdvöztetés hirdetésére, mégsem fogadhatja el őket erre az Isten. Nem bizza a drága lelkeket az ilyen emberekre, akiknek ítélőképessége meggyengült a

sok tévedéstől. A nagy Isten megszentelt eszközökkel akarja végezni munkáját. Azon szent törvény, mely a Sinai hegyről lett hirdetve, egy részét képezi az ő jellemének és csak megszentelt lények, akik annak buzgó megtárlói, és hirdetői, disszoihtetik őt.

Tap. és Lát. 92—95 oldal.

10. Lecke 1918. szept. 7.

*Az evangélium hirdelve lesz
Mésó—Perzsiának.*

Kérdések.

I. Dániel hűsége. 1—3 kérdés.

1. Milyen fontos helyet foglalt el Dániel a perzsi udvarnál? Dán. 6, 1—3. — 2. Mit tudunk Dániel jelleméről? 4. vers. — 3. Mit mondtak ellenségei hűségéről? 5. vers.

II. Egy gonosz terv. 4—6 kérdés.

4. Kik voltak a próféta ellenségei? 6. vers — 5. Milyen tervet csináltak Dániel elvesztésére? 7—10. vers. Lásd az I. Megjegyzést. — 6. Megváltoztatta-e Dániel isten tiszteletét? 11. vers 2. Megjegyzés.

III. Egy őszinte uralkodó. 7—10. kérdés.

7. Milyen váddal lépnek a király elé? 12—16. vers — 8. Mi által mutatta meg a király hitét az iránt hogy az Ur megmenti Dánielt? 17. vers — 9. Mit cselekedett a király már hajnalban? 19. 20. vers — 10. Milyen kérdést intézett a király Dánielhez? 20. vers.

*IV. A hűség megjutalmazása.
11—13. kérdés.*

11. Mit felelt Dániel a királynak? 21—23. vers — 12. Kinek közbenjárására menekült meg Dániel? 22—24. vers — 13. Mi által győzték a próféták régen? Zsid. 11. 32—34.

V. A megszabadító híre az egész világon elterjed 14—16. kérdés.

14. Hogyan lettek a vádlók megbüntetve? Dán. 6, 25. — 15. Milyen szavakkal adta tudtára Dárius király Dánielnek csodálatos megszabadulását? 26—28. vers 3. Megj. — 16. Milyen tekintélyre emelkedett Dániel Dárius országában? 29. vers 4. Megj.

Megjegyzések.

1. „Dániel ellenségei ujjongtak a felől, hogy tervük sikerrel járt a királynál. A prófétának magas állása volt és Sátán igen félt attól, hogy elveszti befolyását a király felett. Kész szolgákat talált a király fő embereiben, akik átadták magukat Sátán befolyásának, hogy a gonosz tervet végrehajtsák.” W. E. G.

2. Dánielnek tudomására jutott a kegyetlen rendelet tartalma. De azért nem változtatta meg az ő rendjét. Háromszor naponta, nyitott ablak előtt Jeruzsálem felé, imádkozott; (Zsolt 55, 18.) úgy mint addig, sem feltűnést nem keresve, sem el nem bujva.

3. A próféta csodálatos megszabadulásának híre bejárta az egész akkori világot. Így lett hirdetve Krisztus feltámadása is az egész földön az apostolok idejében.

4. Dacára annak, hogy Dániel a babyloniai udvarnál nevelkedett fel, mégis ragaszkodott Istenhez. Mindig talált időt az imára, bármilyen nagy elfoglaltsága is volt. Az Ur összehasonlítta őt Noéval és Jóbbal, (Ezék. 14, 14—20.) és az ő bölcsessége közmondássá vált. Ezék. 28, 3. Amit Izráel népe a legjobb körülmények között elhanyagolt, azt a legnehezebb viszonyok között végezte a legfényesebb eredménnyel.

Miutól óra 1918. szept. 7-ikére.

Az ima:

1. Mily készségesen hallgatja meg

az Ur a mi imáinkat? Máté 7, 11.

2. Mire hajlandó az Ur? Rom. 8, 32.

3. Milyen körülmények között nyerjük meg az Urnak ígéreteit? Mát. 7, 7, 8.

4. Mit cselekedjünk, hogy ha szükkölködünk bölcsesség nélkül? Jak. 1, 5.

5. Mihez hasonló az aki kételkedve kér az Uról? Jak. 1, 6, 7.

6. Kinek imája utálatos az Ur előtt? Péld. 28, 9.

7. Mit cselekedjünk, hogy bűnbocsánatot nyerjünk? Márk 11, 25.

8. Milyen bátoritást ad nekünk az Ur az imára vonatkozólag? Fil. 4, 6.

9. Milyen gyakran imádkozunk? Eféz. 6, 18; 1 Thess. 5, 17; Zsolt. 145, 2.

10. Kinek nevében imádkozunk János 14, 13.

11. Lecke 1918. szept. 14.

A bábeli kényszerből való szabadulás.

Kérdések.

I. A bűnössége végett szenvedett Izráel. 1—2 kérdés.

1. Miért került Izráel a babyloniai fogságba? 1. Kron. 9, 1—2 Ktől várta a próféta a felvilágosítást? Habakuk 2, 1.

II. A hit. 3—6 kérdés.

3. Hol kell felírni a látomást? 2. v. 4. Biztos-e a látomás? 3. vers 5. Mi mondatik az igazról? 4. vers 1. Megjegyzés. 6. Milyen pontosan mondotta ki az Ur a megszabadulás idejét? Jer. 25, 12.

*III. Teljes szívből az Urat keresni
7—10. kérdés.*

7. Milyen bátoritást nyertek a fogságban sanyidók? Jer. 29, 10. 11.—8. Milyen feltételek mellett volt hajlandó az Ur meghallgatni és a fogságból kiszabadítani őket? 12—14. vers — 9. Milyen vigasztalást küldött nekik az Ur Ezsaiás által? Ezs. 40, 1, 2, 10. Hogyan lesz előkészítve az út? 3—5 v. 2. Megjegyzés.

*Megnyilvánul a szabadság ideje.
11—13. kérdés.*

11. Mihez hasonlíthatja az Ur az embert és minden dicsőségét? 6. 7. v. 12. Mi az ami megmarad mindörökké? 7. 8. 3. Megjegyzés. 13. Mire lett felszólítva Isten népe? 9—11. v.

*V. A Tereplő és a Megváltó.
14—16. kérdés.*

14. Milyen kérdéseket tesz fel a próféta az Ur hatalmáról és dicsőségéről? 12, 22, 25, 26, versek. — 15. Ki Izráel Megváltója? Jer. 44, 24. 28. — 16. Ki főlé helyeztetett Czirus mint uralkodó Izráel népe iránt tanúsított jósága folytán? Ézs. 45, 1. 2. 13. 14.

Megjegyzések.

1. Izráel végre kiszabadult a babyloniai fogságból, mert hinni tanult. A végidőben a lelki Izráel megnyeri a győzelmet és megszabadul a lelki babylonból szintén hit által. Zsid. 10, 37.

2. Miután Izráel, elvette megérdemelt büntetését Isten kezéből, az Ur ismét hozzá tért és meghozta neki a szabadulást. A Babylomból való kiszabadítás példája ama nagy szabadságnak, a mely az idők végén megtörténik. Krisztus első eljövételénél Keresztelő János készítette az utat, az utolsó időben Isten népe ugyanazt a munkát végzi Ilyes próféta erejével és lelkével.

3. „Minden elmulik, de az evangélium megmarad, Minden elmulik, de az Isten beszédje megmarad mindörökké.”

Imaóra 1918. szeptember 14-ikére.

A gyülekezeti rend III.

Szükséges, hogy az Urnak szolgálói, akik az igazságot hirdetik, jó ítélőképességgel bírjanak. Olyanok legyenek, akik ellenkezéseket kibírnak a nélkül, hogy elvesztik türelmüket, mert lesznek, akik az igazságnak ellentállanak, hogy annak terjedését meg-

akadályozzák. Szükséges tehát, hogy az Urnak szolgálói, akik az üzenetet hirdetik, minden ellenvetést türelemmel elviseljenek. Az ellenség sokszor azért támadja meg az Urnak szolgálóját hogy őt kihozza türelméből, hogy azután azzal vadolhassa, hogy maga a prédikátor sem tartja meg Isten törvényét. Láttam, hogy mindenkor el kell készülnünk az ellenvetésekre és hogy ezeket türelemmel, szelidséggel és értelemmel el kell viselnünk. Ellenteleinket soha sem bántsuk kemény vagy szeretetlen szavakkal, hanem a helyzetet mindig az ige világánál kell megtekinteni. Így jön napvilágra minden tévedés és le lesz leplezve minden hamisság. Az ilyen eljárás jó benyomást hagy hátra még az ellenfélnél is aki belogja látni hogy az Isten törvényének megtartói nem olyanok mint a milyeneknek tartotta.

Férfiak, akik Isten szolgálójának vallják magukat, hajlandók legyenek a szolgálatra, és jóindulattal viselkedjenek mindenki iránt. Hogyha valamiben tévednek, legyenek hajlandók azt készségesen és habozás nélkül elismerni és megvallani. Nem kell azt gondolni, hogy mivel őszinte szándék indította a tette, azért nem szükséges a tévedést megvallani. Az őszinte vallomás nem gyengíti a munkásba vetett bizalmat, hanem megerősíti azt, bátorítására van és egyetértésre indítja a gyülekezetet. A tanítók szolgáljanak mintaképpül az alázatosságban, szelidségben és jámborságban. Csak akkor vezethetnek lelkeket, hogyha szeretetteljes indulatot mutatnak a megtérő lelkeknek. Krisztus prédikátora legyen tiszta gondolataiban, beszédjében és cselekedeteiben. Gondoljon mindig rá, hogy ihletett szavakkal, a Szentlélek szavaival él. Továbbá tartsa szem előtt, hogy az Ur az ő gondjára bízta a nyáját, hogy ő azért van, hogy minden egyes lélek ügyeit az Ur eleibe hozza és érte esedezzen ugymint Jézus azt teszi értünk az Atyja előtt. Figyelmem a régi Izráelre irányult és láttam, hogy milyen

12. Lecke 1918. szept. 21.

Az újtestamentomi Bábel fejlődése és tevékenysége.

Kérdések.

I. *Dániel látása a négy világbirodalomról. 1—3. kérd.*

1. Mit látott Dániel, midőn a babyloniai birodalom már hanyatlásnak indult? Dán. 7, 1. — 1. Megjegyzés. — 2. Mit jelképezett a négy vadállat? 2. 3. 17. v. — 3. Melyik négy királyságot ábrázolta ama négy vadállat? 4—7. v. 2. Megjegyzés.

II. *Egy „títokasztos erő.” 4—8. kérd.*

4. Mi kötötte le Dániel figyelmét különösképpen? 19. 20. v. — 5. Mit jelent a tíz szarv? 24. v. — 6. Milyen további hatalom fog a tíz közül kifejlődni? 8. v. — 7. Ki ellen hadakozik a kis szarv? 21. v. — 8. Milyen fellépése lesz? 25. v.

III. *A nagy Bábeli titka. — 9—12. kérd.*

9. Mi a szándéka Bábelnek Isten törvényével és a szentekkel szemben? 25. v. — 25. v. utolsó része. — 10. Min csodálkozott János apostol? Jel. 17, 6. — 11. Milyen név van homlokára írva? 3. v. — 12. Hol ül az asszony? Van-e összeköttetése azon tíz királysággal a mely a római világbirodalomból keletkezik? 3. 12. v. 4. Megjegyzés.

IV. *Isten örökké való országa. 13—15. kérd.*

13. Mi lesz végre az új testamentomi Bábelből? Dán. 7, 26. — 14. Mi adatik végre Isten népének? 27. v. — 15. Meddig bírják azt? 18. v.

Megjegyzések.

1. Dániel mint Isten választott próféta nagy tiszteletben részesült nagy államférfiak és királyok részéről. Csodálatos jóvendöléseit, (Dán. 7—12. rész.) ő maga sem értette meg teljesen de mielőtt életmunkáját befejezte, megadatot neki azon ígéret, hogy „a napoknak végén” ő is felkel az ő sorsára. W. E. G.

nagy tisztaságot követelt az Ur azon papoktól, akik az áldozatokat az Ur előtt bemutatják. A prédikátoroknak is tisztaságnak kell lenniök, különben az Ur elveszti őket. Isten nem változott meg. Ő ép oly tiszta és szent most is mint akkor volt. Csak mély alázattal és tapasztalattal bíró prédikátorok lehetnek Krisztus munkásai, és mint ilyenek minden helyen és minden időben képesek lehetnek áldásos hatást elérni.

Láttam, hogy most már itt van az idő, midőn Isten munkásainak menni kell oda, ahol az út megnyílik előttök mert az Ur megy elől és előkészíti sokainak szívét az igazság elfogadására. Új helyeken kell a munkát megkezdeni és ott ahol az megtörténik igen jó lesz hogy ha ketten mennek együtt mert egyik erősíti a másikat. Az Ur megmutatta nekem a következő tervet: Igen jó, hogy ha a nehéz helyeken, ahol nagy az ellenkezés és ahol a legkevesebb munka van, ketten dolgoznak együtt, hogy egyesült erővel és hittelek hirdessék az igazságot a sötétségben levő lelkeknek. Később, midőn már rá kerül a sor különböző helyek látogatására, akkor talán több eredményt érnek el, ha mindegyik magában megy, de akkor is szükséges, hogy gyakran találkozzanak hogy egymást biztassák és bátorítsák a munkára. Ilyen összefüvételek alkalmával tanácskoznak és tervezhetnek a munkáról, hogy mily eszközökkel lehet a legjobb eredményt elérni. Így újra bátorosságot nyerve; mindegyik folytathatja a neki kijelölt munkát, a lelkek megmentését.

Azt láttam, hogy nem jó ha az Urnak szolgálói mindig egy helyen munkálkodnak. Új területekkel kell munkába venni. Azok a tagok, akik már megállapodtak az igazságban, ne kössék le annyira az Ur szolgálóját, hanem maguk állják a helyet és erősítsék tevékenységüket míg az Ur hírnökei oda viszik az igazságot, ahol még senki sem jár, és azokhoz, akik a jelen időről szóló igazságokat még nem hallották. (Tap. és Lát. 95—97. old.)

2. A négy birodalom a következő: Az oroszlán-Babylon (Kr. e. 606—538) A medve-Média-Perzsia (Kr. e. 538—331—161), a rettenetes és iszonyu állapot a római világbirodalom (Kr. e. 31—Kr. u. 476), Róma addig uralkodott minden népek felett míg az északról támadó néptörzsek felosztották.

3. Azon országok, a melyek a római birodalom romjain felépültek, a tiz szarv által vannak jelképezve. Ezek még a mai napig léteznek.

4. A tiz király közepéből kifejlődött egy lelki hatalom, amelynek történelme teljesen megfelel a Dán. 7, 25. és a Jel. 13. és 17. részben említett jövődöléseknek, mely a földnek uralkodóit a holdhoz hasonlítják, azt állítván magukról, hogy ő a napnak szerepét tölti be, s hogy ő körülte forog az egész mindenség. A keresztyénség felett ő felfüggyel, neki „van szeme mint az embernek szeme,” s mivel ő csak egyedül az Urat illő tulajdonságokat és jogokat önmagára ruházza, így elkövette azt, hogy „nagyokat szól a Felséges ellen.” Isten népét üldözte és azt is megkísérelte, hogy „megváltoztassa az időt és a törvényeket.”

Missiói óra 1918. szept. 21-ére.

A missiói munkás.

1. Milyen állapotban van a munkaföld? János 4, 35. — 2. Ki fog jutalmat nyerni? János 4, 36. — 3. Meddig munkálkodhatunk? János 9, 4. — 4. Ki hoz sok gyümölcsöt? János 15, 5. — 5. Mikor hozhatunk sok gyümölcsöt? Rom. 12, 1. — 6. Mitől kell őrizkedni az Ur minden munkásának? 1. Thess. 5, 22. — 7. Mi készít fel bennünket minden jó cselekedetre? 2. Tim. 3, 15. 17. — 8. Milyen munkást kiván az Ur? 2. Tim. 2, 15. — 9. Miben legyen példa a munkás a hívek előtt? 1. Tim. 4, 12. — 10. Mitől óvakoljon az Urnak szolgája? Eféz. 4, 29. — 11. Milyen mérték szerint lesz egykor kiosztva a jutalom? Dán.

381.) A párdúc-Görögország (Kr. e. 12, 3; — 1. Kor. 3, 7. 8.; Jel. 22, 12. — 12. Mit ígér az Ur azoknak, akik sok lelket visznek az igazságra? Dán. 12, 3.

13. Lecke 1918. szept. 28.

Az újtestamentomi Bábel uralkodásának ideje.

Kérdések.

I. Nyomoruságos idő. 1—3. kérd.

1. Meddig tart az üldözés ideje? Dán. 7, 25. — 2. Hogy kell a próféciai időt megérteni? 4. Móz. 14, 34; Ezék. 4, 6. — 3. Hogyan nyilatkozik János ezen nyomoruság idejéről? Jel. 12, 14. 6.

II. Az 1260 nap. 4—8. kérd.

4. Mit mond János ezen üldöző hatalomról? Jel. 13, 7. — 5. Meddig fog ezen hatalom cselekedni? 5. v. — 7. Milyen eseménnyel veszi kezdetét ezen idő? 2. v. Lásd a Megjegyzést. — 6. Milyen eseménnyel végződik? 3. v. — 8. Ezen üldözés idejében ki marad hű az Urhoz? 8. v.

III. Beiratott az élet könyvébe. 9—15. kérd.

9. Mi történik az üldöző hatalommal? 10. v. — 10. Ki lesz a győztes a harcban? Jel. 17, 14. — 11. Ki győzi le az ellenséget a hívőkkel egyetemben? 14. v. — 12. Mire lesznek felszólítva a mennyben lakozók és a földön levő apostolok és próféták? Jel. 18, 20. — 13. Mennyire lesz teljes ezen hatalom megsemmisülése? 21—23. v. — 14. Kiknek vérével szennyezte be Bábel a kezét? 24. v. — 15. Milyen nagy öröme lesz a végső győzelem után? Jel. 19, 1—6.

Megjegyzés.

Egy idő, egy esztendő jelent; $3\frac{1}{2}$ idő annyi mint $3\frac{1}{2}$ esztendő vagy 42 hónap. 30 napot egy hónapra számítva 360 napot tesz ki egy esztendőben. Mivel itt próféciai időről van szó, így az újtestamentomi Bábel uralkodásának ideje 1260 évet tesz ki.

533-ban a Justinian-féle dekrétum által a római püspök „az összes szent papok és minden egyház fejének ismeretelt el. Ennél-fogva ezen időponthoz jogosan tekintjük a pápai világuralom keletkezésének időpontjának. A keleti ariánusi gótok vallási irányzata. Róma város ostromlása alkalmával Kr. u. 538-ban halálosan megsebesült úgy hogy a pápai uralom ismét teljesen a keletrómai államuralom kezébe jutott, és haladéktalanul be is iktatta Vigiliust, az ő kegyenczét. Ha most 533—538 hó számítunk 1260 évet, így ezen próféciai időtartam 1793—1798-ban végződik. A francia forradalom kitört 1793-ban a mely nyomban eltörölte a római államegyházat és ennek helyébe bevezette az ész vallását. Ezen események hatása alatt egy francia hadsereg Berthier tábornok vezetésével bevette Rómát és 1798 febr. 10 én foglyul ejtette a pápát, aki a rá következő évben Valencében meg is halt a fogságban. Ez által a pápaság oly halálos sebet kapott, a melynek felgyógyulásában akkor már senki sem hitt.

Imaóra 1918. szept. 28-ára.

A hét csapás és az ítélet.

A nagykonferencia alkalmával a mely 1850-ben Sutton Vt.-ban megtartatott, az Ur megmutatta nekem, hogy a hét utolsó csapás csak azután töltetik ki, miután az Ur ethagyta a mennyei szentélyt. Az angyal azt mondta: „Az Isten és a Bárány haragja majd megsemmisíti az istenteleneket.” Isten haragja

által megerősödnek a szentek mint egy zászlós hadsereg, de az ítéletet mégsem hajlják végre. Az ítélet a gonoszok felett csak az ezer év lejáta után lesz végrehajtva.”

A szentek csak akkor ülnek ítéletet a gonoszok felett, miután megnyerték a halhatatlanságot, átvették fehér ruhájukat, koronájukat és hárfájukat és a szent városba beléptek. A könyvek megnyitnak, úgy az életnek, mint a halálnak könyve megnyitatik. Ezen könyvek tartalmát összehasonlítják az Isten törvényével és a Szentírással. Az életnek könyve tartalmazza a szentek jó cselekedeteit, a halálnak könyvében fel vannak jegyezve a bűnösöknek cselekedetei. A szentek Jézussal együtt ki mondják az ítéletet a halott gonoszok felett. „Lásd, — mondá az angyal, — a szentek Jézussal együtt tartják az ítéletet a gonoszok felett és a büntetés mindjárt be lesz vezetve és feljegyezve a nevük mellé. „Ezen munkát a szentek végzik az ezer év alatt, mielőtt viassza jönnek a szent várossal együtt a földre. Az ezer év után Jézus elhagyja a szent várost angyalaival és a szentekkel. Mig a földre jönnek, addig fel támadnak a gonoszok is, azok is „akik általszurkát, és jajgatnak a földnek minden népei, midőn látják őt eljönni hatalommal és nagy dicsőséggel. Akkor látják a sebhelyeket kezén lábán és az oldalán. Ezek lesznek az ő dicsősége. Az ezer év után Jézus az olajfák hegyére leszáll. A hegy ennek következtében ketté szakad és egy nagy térség fog létrejönni. Akkor a gonoszok, akik épen akkor feltámadnak, rémülettel menekülnek. Ezek után a szent város leszáll a nagy térségre. Ekkor Sátán harcra buzdítja a feltámadott gonoszok seregét, azt mondván, hogy kicsiny a város, az ő serege pedig nagy, hogy a várost minden nehézség nélkül be lehet venni:

Mig Sátán támadásra készült, a szentek a városban élvezték az Ur nyugalomát és áldfását és az édeni dicsőséget. Jézus az ő népének élén állott és ve-

zeite azt. Egy kis időre elhagyott minket, de nem sokára rá hallottunk az ő kedves szavát, midőn azt mondta: „Jöjjetek Atyámnak áldottai, foglaljátok el az országot, a melyet az Ur készített a világ tereméséről fogva.“ Összesereglettünk Jézus köré és a város kapui bezárultak. Az átok leszállt a gonoszokra. A szentek szárnyaik segítségével a város falaira emelkedtek. Jézus is velük volt; koronája hétszeresen fénylett. A szentek koronája szinaranyból való volt és csillagokkal ékes. Orcájuk fénylett mint Jézusé. Midőn így felemelkedtek mind a város falaira, teljesen elragadtattam ezen dicsőséges látványtól.

Ekkor látták a gonoszok, hogy mit vesztek. „És Istentől a mennyből tűz szállt alá, és megemészté azokat.“ Ez képezte az ítélet végrehajtását. Akkor elvették a gonoszok azon büntetést a melyet a szentek Jézus jóváhagyásával az ezeréves ítélet ideje alatt rájuk mértek. Ugyanaz a tűz, ami megemésztette a gonoszokat, megtisztítja a földet is. A nagy hegyek és a szakadékok megolvadnak a nagy hőségtől és az elemek is. Előttünk elterült az örökségünk csodálatos szépséggel — az egész új föld... Mind hangos szóval ujjongva azt kiáltottuk: „Hallelujah! Tisztelet!“ Tap. és Lát. 43—45 old.

Különfélék.

Alkalmatos szavak alkalmas időben.

Nagy örömmel vesszük tudomásul, hogy az ez évi „Utolsó Üzenet“ II. száma nagy tetszésre talált kedves testvéreinknél mindenfelé. Tartalma felvilágosítóan hatott a tájékozatlanokra és a betolakodó elemek által félrevezetettekre is. „Az értelmesekek“ megértették és az intő szavak jó talajra találtak. Nem egy elismerő levelet kap-

tunk testvéreinktől, amelyben igen hála-lásan nyilatkoznak a között igazságokért. A többek között legyen elég a következőket megemlíteni: Bíró István bosa testvér Erdélyből azt írja: „Kedves testvérem! Nem tudom, hogy hozzam kifejezésre az én örömdömet a felett, hogy a mostani „Üzenet“-ben (1918. II. sz.) és „Evangéliumi Munkás“-ban az Ur nekünk oly sok igazságot adott. Mégis minden rossznak van egy jó oldala; ha ez az ellenmozgalom meg nem indult volna, talán nem is kaptuk volna e drága igazságokat magyar nyelven. Én várva-vártam ezen számnak megjelenését...“

Tokos Gábor testvérünk a következőket írja a harctérről: „Kedves Testvérem! Tegyük meg mindig hűen a kötelességünket, akkor az Ur mindig lerántja az álarcot az ellenség arcáról. Én nagy hálával tartozom az Urnak, de nektek is, Kedves testvérek, hogy ezt a legujabbi „Üzenet“-et kiadtátok oly bölcsen és értelmesen kidolgozva. Én igen sok világosságot nyertem általa. Eddig is megértettem és tisztában voltam a hármasszöveg üzenetével, de most mégis nagy áldásomra szolgáltak azon fontos cikkek és magyarázatok és én erősen hiszem, hogy mindazon megértészet, de őszinte testvéreink visszatérnek helyükre, akik ezen dolgokat eddig félreértették és nem voltak tisztában ezen alapigazságokkal...“

Ezen lapok összeállítása sok munkába és fáradságba került, de mindezt szívessen tesszük, ha tudjuk, hogy azok kedves testvéreink áldására és megerősítésére szolgálnak. Kedves testvérek, olvassátok imával ezen lapokat és figyelemmel, és akkor az Ur áldása se marad el.

Huenergardt J. F.

A Nagysármási Ifjúsági Énekhar-működése.

A Mindenható Istennek segítségével Karácsony ünnepén igen szép tapaszt-

alatot szereztünk. Nagy áldásban és leirhatatlan örömben részesültünk, mivel azon tudatban vagyunk, hogy minden keresztyén család ünnepélyes hangulattal van eltelve a Karácsonyt megelőző estén. Eszerint az Ifjúsági énekhar Isten lelkének indításából közösen elhatározta, hogy lehetőleg az Ur segítségével egy szép missió munkát fog végezni énekeivel. Mivel ezen idő legjobb alkalmát adott arra, hogy a mi Istenünkről bizonyosságot tehesünk. Első sorkon is énekeinkkel üdvözlőtünket fejeztük ki, néhány igazságszerető családnál és azután a községnek főbb rendjeinél. Voltunk a járási csendőrmesternél is, ahol megjelenésünkről semmit sem tudtak. Kívül, az ablaknál megállva, rázendítettünk a következő énekre: Csendes éj, szentséges éj, stb. mely énekeket a legnagyobb örömmel és meglepetéssel halgatták. Énekünk befejezése után az őrmester kijött és barátságosan megszólította, hogy menjünk be szobájába, mert megakarja ismerni, kik részesítették őt oly nagy tiszteletben. Mikor bementünk a szobába a megliszteltetés jeléül tésztát és bort hoztak be, de mi kijelentettük, hogy mi Adventisták alkohol-ellenesek vagyunk és nem fogadhatjuk el. Később megköszöntük a nyájas fogadtatást és az őrmester nevével együtt a legnagyobb hálájuknak kifejezését nyilvánította. Néhány percnyi időzés után tovább folytatva utunkat a tek. szolgabíró urnál a további tiszteletünket teljesítettük. Az ének elhangzása után kijött a szolgabíró ur és többször megköszönve a megtiszteltetést egyesületünk részére támogatásként egyúttal 10 koronát ajándékozott, amit mi az Ifjúság nevében megköszöntünk. Azután a községi bíró-nál és még több keresztyén családnál teljesítettük tiszteletünket. Mindenütt a legnagyobb örömmel fogadtak. Következőleg a járás Főszolgabírójához mentünk, ahol szintén kívül a ház ablaka előtt rázendítettünk az énekre, mely után reményfeletti fogadtatásban részesültünk. Ugyanis, mielőtt még a

második énekünket is befejezhettük volna, megjelen a főszolgabíró-ur és e szavakat mondá: óh, de kedves volt! Folytattuk énekünket és miután azt befejeztük boldog és kellemes ünnepeket kívántunk, miközben a főszolgabíró-ur felszólított hogy menjünk be a szobájába. A barátságos meghívását vissza nem utasíthatva, bementünk vele az ebédlőbe, ahol mindjárt tésztával kínáltak és cigarettát akartak ajándékozni. Szíves adományukat megköszöntük de el nem fogadtuk, hanem kértük a főszolgabíró-urat ha megengedi még néhány éneket fogunk énekelni. A legnagyobb figyelemmel hallgatták végig további két énekeinket, melyek végeztével háromszoros éljent kiáltva az öröm sugárzott arcukról. Végül igen nagy hálájokat nyilvánítottak a tiszteletkedésünkért és ezen szavakat mondá: Fiaim, nem tudtam, hogy ilyen szép dolgokkal foglalkoznak! Mikor eljöttünk mélyen meghajlva fogadta köszönetünket és 20 koronát adott az Ifjúsági egyesület részére amit mi aának nevében megköszöntünk. Azután, hogy eltávoztunk, végtelen öröm és hála töltötte el szívünket Isten jósága iránt, hogy oly nagy áldásban részesített. Mielőtt otthonunkba lértünk volna, egy közelben levő testvérnőhöz mentünk és ott egyenként imában hálát adtunk az Urnak, hogy velünk volt és megnyitotta a szíveket és mi bizonyosságot tehetünk az ő szent nevérdí. Következő este Báld községben tovább folytattuk missió utunkat. A gróf urnál tettük tiszteletünket, midőn ott is rázendítettünk az énekre, egyszerre csak láttuk az ablakot megnyitni és a grófi-család vendégeivel együtt az ablakhoz jött és figyelemmel halgatták az éneket, mely után a gróf-ur igen megköszönte, hogy ily kedves meglepetésben részesítettük, egyben 18 koronát adott egyesületünk támogatására amit az Ifjúság nevében köszönettel fogadtunk. Énekünk az udvari személyzetnek is nagyon tetszet A házvezetőnő ígértett is tett, hogy ő elfog jönni ami gyülekezetünkbe és

ugyannebben a községben egy keresztyén barátunk 10 koronát adott, Ezenkívül még több helyről adakoztak úgy, hogy 24 és 25-én este összesen 74 K 48 fill. gyűlt be az Ifjuság számára. Az Úr áldja meg a nemes szívű adakozókat és adományukat. Mi pedig hálát adhatunk az Úrnak, hogy már ifju életünkben magához vont bennünket, tehát legyen életünk és jellemünk olyan, hogy azáltal Krisztusról és szolgálatáról helyes fogalmat alkothassunk mi és az emberek egyaránt. Szenteljük az Úr szolgálatára fiatal napjainkat és dicsőítsük az Isten Ifjuságunkban. Előre Ifjak mert időtök drága. Előre! fel a nemes munkára.

Vitális Mariska, jegyző.

Fontos munka!

„Emlékezz meg a te Teremiódóról a te ifjuságodnak idején” — mondja a prédikátor. Ismét mondja az Úr: „Engedjétek hozzám jönni a kisdödeket.” Örömmel adhatok értesítést a kicsinyek munkájáról Bogárteikén, akiknek örömeük felik azon, hogy Mesteréért dolgozassanak. Szívelejtétek meg atyáik és anyák az Úrnak e mondását. Nekünk mint népek, be kell vezetnünk gyermekeinket az Úr munkájába, különben más foglalkozás után fognak nézni amelynek azután nem fogtok örülni. Legeltesseitek a bárányokat!

Biró István basa.

Az ifjuság köréből.

Isten kegyelméből márczius 31-én tartotta meg a pozsonyi ifjusági egyesület első ünnepélyét ebben az évben. Gazdagon megáldott az Úr bennünket, amennyiben szent lelke által nagyszámú közönséggel gyűjtött össze gyülekezeti helyiségünkben. A gazdagon kitöltött műsor előadása általános letszést keltett, melyet különösen a mi

kedves gyermekeink idéztek elő. Valóban a kisdödek által szerez az Úr dicsőséget az Ő szent nevének! Ünnepeleink hatását különösen kiemelte Huenergárd, Wolfgarten és Dörner atyafiainak jelenléte.

Az ünnepély végén felkesülten jelentkeztek egynelűnyan az ifjusági egyesületbe való felvételeire. Az e célra már előre elkészített könyvekből is elkelt egynehány, az adakozás összege pedig 48 kor. 72 fillért tett ki, melyet az ifjuság készségesen egészített ki 50 koronára és szívében Isten iránti háláérzettel küldte el a pogánymissió támogatására.

Áldja meg az Úr ami erőteljes fáradozásaunkat!

Lovass Eszter.

Helyreigazítás.

A folyó-évi 2. számú „Üzenetre” hívjuk fel a kedves Testvérek figyelmét. A lapban kifejtett igazságok kell, hogy minden Testvérünkben hussá és vérré váljanak, mert dökölök nem lehetünk igaz Adventisták és a tévelygés hatalma könnyen erőt vehet rajtunk. Amire a mi Urunk és Mesterünk figyelmünket felhívta, hogy sok „hamis próféta támad, akik sokat elhívnének” és Pál apostol szavai: „Az pedig tud meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be” — mindez szemünk láttára teljesül. Ma szükségesebb mint valaha, hogy minden egyes tag a Krisztusban szilárd álláspontot foglaljon el. Ez csak személyes és buzgó irástanulmány által elérhető. Mi munkások pedig felismerjük nagy felelősséggel terhes kötelességünket, hogy alkalmas időben származó eledelt nyújtunk nektek. Ha pedig jó és gazdag pázsitra vezéreltetitek, akkor ne sajnáljátok a fűcsöveget bőven használni és jól meggrágni a lelki eledelt, hogy pásztor és juh örömmel várhassa a főpásztor közeli eljövételét.

Kérelem.

Mivel naponta előfordul, hogy kedves vidéki testvéreink és barátaink a fővárosban időznek átutazás közben és szállást a mai viszonyok között csak magas áron, sőt sokszor nem is lehet kapni, e körülmények arra indítanak, hogy felkérjem a kedves testvéreket, hogy akinek van felesleges ágyneműje, sziveskedjen megkönnyíteni nekünk ezt a nehéz kérdést egy-egy darab ágyneművel, párna, paplan, vagy lepedővel, hogy vendégszobánkat tudhassuk kellőképpen berendezni és képesek lehessünk a kedves vendégeinket tisztességes módon ellátni. Ha valaki hozzájárulhat e kérésünk teljesítéséhez, az sziveskedjen az adományokat Huenergárd, J. F. testvérünk címére, Budapest I. Greguss-u. 10 küldeni.

Nyugtázások.

„Te pedig, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te hátkered, hogy mit cselekszik jobb kezed” Jézusnak ezen szavai azon felkötetet fejezik ki, mely ki, mely kedves és jó mennyei Atya előtt és az Ő áldását biztossítja az adakozónak. Az adakozó ne azon tudatban éljen mintha cselekedte által megvásárolta volna magának a mennyországot, sem azt ne keresse, hogy lelkének anyagi gyümölcse mindenkitől látassék és az által emberi dicséretet arasson. Legyen titokban jötevé, mint a jó Atya, aki felülről osztja ki a legnagyobb lelki és testi átdásokot. Ily módon sok millió ember nem is érez hálát ránta, mert nem látja a nagy adakozót.

Ez azonban nem zárja ki, hogy tanulmányos és buzgó esetek ne közöltessenek, úgy általánosságban, Filippi 14—18. mint az egyén megnevezéséről Ap. Csel. 4. 36—37. Egy kedves testvérünk, özv. Csávási Károlyné 1903-ban 61 éves korában kötött szövetséget az Úrral. Kis nyugdíjából él, mely szűken volt elég a legszükségesebbek fedezésére. Az Úrnak ízedt

nem tudta megadni, de azért ismert meg kötelességét és nem szünt meg az Urat kérni, hogy adjon neki alkalmat arra, hogy hitét és szíve indulatát cselekedetben is tudja kifejezni. Most betegágyán, elerőtlenítve 76 éves korában az Úr oly nagyon megáldotta, hogy 15 évi fizedét, mely mintegy néhez tartozás szívet szomorította, egyszerre kamattal is igazságosan megadhatta, 744,86 koronát. Szerettem volna, ha a kis szoba, ahol ez történt, egy magas helyre emelkedett volna, úgy hogy mindenki, de először ti kedves testvéreik, láthatóak volna a kedves öreg testvérnő örömeitől sugárzó arcát, aki hit, küzdött és győzött. Milyen hangulat és dicsőséges ragyogás lesz azonban akkor, ha Krisztus Urunk azokat, akik tusakodtak a hitért, mely egykor a szenteknek adta, és Isten minden parancsolmát megtartották, bevonulnak a városba, mely nekik készített öröktől fogva? Igyekezzünk minden erőnkkel oda jutni!

Zeiner Alajos

E negyedév folyamán a következő összegek folytak be: Egy nagysármási testvérnőtől a misszió részére 100 kor. Békésdől egy testvérnő, az afrikai misszió részére 100 K-t. Egy másik testvérnő ismét 10 K-t adományozott. — Erdőbélről a testvérek hadi árvája részére adakoztak: Lakatos Dénes 2 K-t, Vida Józsefné 5 K-t, Gál néni 2 K-t, Bogdan Samu 4 K-t, Frusztina 3 K-t, Deák Julia 2 K-t, Lukácsné 2 K-t, — Szolokmáról Jakab Márion testvérünk adakozott a misszió részére 10 K-t. Ugyancsak e célra Kása testvérektől Ippról 13 K-t, özv. Király Ferencnéől Zoványról 13 K-t, Cseregely Imrénéől Kémerről 10 K-t, Kovács Sándornéől Búrgezdől 10 K-t, a nagysármási ifjusági egyesületől 9 K-t, egy búrgezdől testvérnőtől 14 K-t, továbbá adakoztak az afrikai misszió részére a nagysármási gyermekek 1321 K-t. A magyar misszió részére adakoztak Nagysármásról egyik atyánkfia 200 K-t, Egyik testvérnőnk

szintén 200 K-t. és egy másik testvérnőnk 10 K-t. Ugyancsak a misszió részére adakoztak Egerből Busák testvér 30 K-t, Erős testvérnő 2 K-t, Szucsik testvérnő 5 K-t, Kocsis testvérnő 1 K-t, Kelemen testvér 5 K-t.

Helyreigazítás.

Az alábbi sorokban néhány fontos sajlóhibát akarunk helyreigazítani, mely a fentemlített számban található. A 2. oldalon a 2. bekezdésben a 15. sor: „Ábrámot” helyett *Ádámot* kell írni. Az 5. oldalon a 2. bekezdésben a 28. sorban „jóság” helyett *jogos* kell írni. A 10. oldalon felülről számítva a 6. sorban „jött el” helyet *jön el* irandó. A 22. oldalon 2. hasáb 38 és 39. sorban „elesét vehessünk” helyett *eleget tehessünk* irandó. A 23. oldalon a 2. hasábnak a 30. sortól kezdve néhány sor kimaradt, mely hozzáteendő. „Mert ha nem a jelenvaló igazságot hirdetnék és úgy szólítanának fel bennünket a gyülekezetből való kiszakadásra, könnyű volna megállani. Ugy azonban ismerik a jelenvaló igazság pontjait, ismerik a testvérek gyengeségeit is és ezekre utalva a gyülekezetet Babilonnak mondják.” A 24. oldalon felülről számítva a 13. sorban „egyházba” helyet *egyházakba* irandó és a 17. sorban „Nálunk” helyett *Náluk* irandó.

Ezeket a hibákat, úgy amint jelezve vannak, igazságotok helyre lapjaitokban és azután olvassátok el az egészet mégegyszer. A világi szorgalmatosság ebben meg ne akadályozzon benneteket, mert nekünk az első Isten országa és igazsága és a többi is megadatik nekünk.

Még néhány szó a „Felvilágosítás” című cikkről. Testvéreink nem azt akarták kifejezni, hogy a 6. parancsolat erre a háborúra nem vonatkozik, sem azt, hogy lehet ölni — amit némelyek a cikkből kiolvasnak minek következtében némely gyülekezetben zavar támadt. A vezető atyafiak teljesen bibliai alapra helyezkedve kimutatják az Írásból, hogy ugyanazon Isten, aki pa-

rancsolta „Ne ölj” bocsátja a fegyvert a népek közé. De azért Isten nem jön magával ellentmondásba, mert építeni és rontani, plántálni és gyomlálni kell ezen tökéletlen világban, hogy a rossz helyét a jó és a tökéletlen helyét a tökéletes elfoglalhassa. A háboruban ontott vérért nincs bosszuállás, mert maga a háboru a bosszuállás az emberiség bűneiért. Ezt igazolja a biblia is: „Azt is jól tudod mit cselekedett én velem Joáb a Seruja fia, mit cselekedett az Izrael seregeinek két fővezérével Ábnerrel a Nér fiával és Amasával a Jéter fiával, akiket megölt, *harci vért ontván békeségnek idején, és hintett harci vért az ő derekának övére és az ő lábának sarujára.*” I. Kir. 2, 5. Salamonnak a *békeségnek idején ontott harci vért* kellett megbosszulnia, nem a háboru idején ontottat. A háboru, mint büntető eszköz Isten rendelése, de vannak oly érzékeny lelkiismeretek, melyek nem képesek résztvenni a rombolás munkájában, ezek Istenhez kiáltanak szabadulásért és ha hitük erős és méltók arra, amit kérnek, akkor az Ur kimentí őket a veszedelemből. Eről a dologról a cikknek utolsó bekezdése szól.

„Bizodalman van az Urban ti hozzatok, hogy más értelemben nem leszetek; de a ki tiéket megzavar, elveszi az ítéletet bárki legyen.” Gal. 5, 10.

A szerkesztőség.

Halotti jelentések.

Kövesdi Erzsébet testvérnőnk életének 17. évében hosszas szenvedés után meghalt.

Az Ur nyugalom napját ünnepelni kezdte 1917. január 6.-tól. Jellemző, hogy 1918. január 5-én az 53-ik szombat, a szombat ünneplésének évforduló napján sirbaszállt.

A halotti ünnepen a gyászbeszédet magyar nyelvű munkás hiányában Kecskemétri B. Ósz Mihály testvérünk nagyszámu közönség előtt a Ján. ev.

5, 28. 29., I. Thess. 4, 16. 17. és Jel. 14, 13. versek alapján tartotta azon reménységgel, hogy a feltámadás napján örömmel dicsérjük a mi Megváltónkat.

B. Ósz Mihály.

1918. február hó 20-án meghalt idős Borbándi Jánosné testvérnőnk, aki 7 éven át volt a *gyoroki* gyülekezetnek hű tagja. A gyászbeszédet alólírott tartotta nagyszámu hallgatóság előtt a 90. Zsolt. 1—9.; Jób 19, 25—27.; I. Thess. 4, 13—16. és I. Pét. 4, 1—3. versek alapján, azon reményben, hogy az Urban viszontlátni fogjuk egymást.

Tusa József.

1918. Május hó 13-án elhunyt Veszélkó Jánosné testvérnőnk, életének 61-ik évében. Nevezett testvérnőnk 1905-ben keresztkedett meg és tagja lett a budapesti gyülekezetnek. A kedves testvérnő súlyosabb betegség után elhunyt az Urban, azon boldog reménységben, hogy az első feltámadásban része lesz. A gyászbeszédet alólírott tartotta nagyobb számu hallgatóság előtt.

Bähler Róbert.

Ez év elején elhunyt özv. Szabó Liborné testvérnőnk, életének 70-ik esztendejében. 1910. óta hű tagja volt a budapesti gyülekezetnek. A halál Egerben érte el, ahol éppen látogatóban volt és így a testvérek nem tudták őt sirjához kikísérni.

Szintén ez év elején özv. Kozmáli Jánosné hunyt el, életének 78-ik esztendejében. 1911-ben Szepsiszentgyörgyön ismerte meg az igazságot, ahol meg is keresztkedett. Nevezett testvérnő csendes magaviselete által a gyülekezetnek tiszteletében részesült.

Huenergardt János.

F. évi április 19-én meghalt Kolozsváron özv. Szabó Miklós Györgyné, életének 84-ik évében. 19 évig volt hű tagja a kolozsvári gyülekezetnek. 1899-ben alólírottal együtt megkeresztkedett. A sirnál a testvérek és nagyszámu rok közönség előtt alólírott a keresztyén boldog reménységéről szolt, 57, 2. alapján.

Kelemen István.

Elkészve érkezett: 1917. július 4-én elhunyt az Urban Veress Jánosné testvérünk. Két és fél évig volt hű tagja a csittszentiváni gyülekezetnek. A gyászbeszédnél a mezőpaniti és helybeli testvérek jelen voltak. A kedves testvérünkben közösségünk egy hű és szorgalmas tagot gyászol, de nem úgy mint azok, kiknek reménységük nincsen.

Berta Balázs.

Mi a legfontosabb a gyülekezetben?

Három testvérünk találkozott. Valami világi ügyet akartak megbeszélni, de a Szentlélek oly érezhetően jelen volt, hogy gondolatjaik a mennyek felé irányultak. Azt a kérdést vetették fel: Mi volna a legfontosabb tenni való a gyülekezetben? Arra a megállapodásra jutottak, hogy a legfontosabb, ha ők maguk minden testvérrel szemben, kivétel nélkül, egyforma kedvességet és szeretetet tanusítanak. „Atyafini szeretettel egymás iránt gyöngédek, a tiszteletadásban egymásban megelőzők legyetek... Egymás iránt ugyanazon indulattal legyetek.” Rom. 12, 10. 16. Elhatározták magukat arra, hogy a jövőben éppen azon testvérekhez lesznek nyájasak, akikkel nem igen érintkeztek. Nem fognak többé különbséget tenni, hanem abban nevelik magukat, hogy minden testvért egyforma mértékben tudjanak szeretni.

Kezdték elhatározásukhoz híven cselekedni és mit tapasztaltak? Erős a szerelem, mint a halál, kemény mint a sir, a buzó szerelem. Lángjai a tűznek lángjai az Urnak lángjai." Akik Istentől születtek, azok megmaradnak a szeretetben, de akik nem Istentől születtek, azokat a szerelem, mint a láng a potyvát, megemészti. Tapasztalták, hogy némely testvér fut a szerelemtől, igyekezett előlük menekülni, hogy ne kelljen velük találkozni. „Azért nem állhatnak meg a gonoszok az életben, sem a bűnösök az igazak gyülekezetében,” mert nem akarnak szerelni.

Gyakoroljuk a szerelemt a családban, az életben, és főképpen a mi hitünk családjával szemben a gyülekezetben. Járjunk szeretetben, mint Krisztus szeretett minket, hogy megtisztuljunk hibáinktól és a gyülekezet a potyvától és a bűnösöktől.

Tudósítás.

Előnyös bevásárlásunk folytán eddig a kiadványainkat csupán csekély áremelés mellett adtuk el, de f. év július 1-től kénytelenek vagyunk lényeges áremelést eszközölni. A folytonos papírdrágulás és egyéb anyagok óriási áremelkedése készítetnek erre, valamint az előállítás nagy költségei is.

A nehéz viszonyok sokszor akadályozták bennünket abban, hogy könyvárusító testvéreinket, a traktát egyesületeinket és pártfogó testvéreinket nem úgy tudtuk kiszolgálni, mint ezt óhajtottuk volna és ezért kérjük szíves elnézésüket. Rajta leszünk, hogy a jövőben mindent megtegyünk, ami tőlünk telik, hogy testvéreinket kielégítsük. A folyóirataink megrendelésénél kérjük a következőket figyelembe venni:

1. A pontos címet olvashatóan kiírni,
2. Hogy milyen nyelvű folyóiratról van szó,
3. Ha esetleg a traktát egyesület részére rendeltek, tessék azt határozottan megjelölni.

Konferencial tapasztalatok.

Tulajdonképpen nem konferencia akart lenni itt Budapesten f. évi június hó 11-től 16-áig, hanem csak munkagyűlés. Nem mintha talán nem szívesen láttuk volna kedves Testvéreinket is nagy számban itt, hanem mivel a mostani viszonyok egyáltalában nem kedvezők vendégek fogadására és elhelyezésére. Nem tudunk volna szállást biztosítani, ami nektek kellemetlenséget, nekünk pedig szomorúságot okozott volna. Ezenkívül nem állt rendelkezésünkre itt egy oly nagy terem, mely a testvérek és látogatók százait befogadhatta volna. Ezen okoknál fogva csak a munkásokat hívtuk Budapestre és a könyvárusítókat, hogy egymás hite által felbuzduljunk és eredményesebb munkát végezhessünk, közös megbeszélések szerint.

Voltak azonban kedves testvéreink, akik tudomást szereztek arról, hogy a munkások gyülekeznek a jelzett napokban itt Budapesten és ezek az Ur által indítatva mindent elhagytak és ideutaztak. Habár kis számban, de az ország minden részéből, még Bosznia és Hercegovinából is eljöttek erre az alkalomra. A jó Lélek, mely a kedves testvéreket felbuzdította és idevezérelte, ugyanaz tette áldásossá is a mi együttlétünket és mindnyájan boldogan gondoltunk arra az időre, mikor a megváltottak a sok nyomorúság és küzdelem után ragyogó dicsőségben fognak Isten városába bevonulni, hogy soha örökre egymástól el ne szakadjanak.

Jelen voltak továbbá az összes munkások és könyvárus testvérek, akiket a katonaság le nem köt; egyesek erre az alkalomra szabadságot nyertek. Itt voltak kedves előjáró testvéreink névszerint: Huenergárdt J. F., Meyer H., Schillinger R. és Dörner F. A. is, akik az időt fontos tanácskozásokkal és igehirdetéssel töltötték. Külföldről vártuk Schubert H. F. testvérünket, de ő mind-éddig nem kapott szabadságot Magyarországra utazni. Wolfgang J. testvérünk azonban ellát Ausztriából és

szolgált nekünk az igével. Woysch G. atyánkfia Hamburgból már néhány nap óta tartózkodik Budapesten, mint a Kiadóhivatal kiküldött könyvellőre. Ő a könyvárus testvéreknek tudott sok szépet elmondani.

Az első négy nap egyforma programmal volt betöltve. Reggel 8—9-ig imaóra; 9—10-ig oktatás a könyvárusok részére, 10—12-ig bibliaóra. Délután 1/3—1/4-ig bibliaóra, este 8—9-ig bibliai előadás. Előjáró és prédikátor testvéreink felváltva hasogatták az élet igéit számunkra a jelzett órákban és bármennyire szeretnők is ezen szűk keretekben, még kivonatilag sem tudhatjuk veletek az előadott tárgyakat. A legfontosabbat kiemelve a következőket mondhatjuk erről az első négy napról.

Huenergárdt testvérünk az első imaórával megnyitotta gyűlésünket és a 147. Zsoltár alapján kimufalta, hogy a mi végtelenül bölcs Urunk, aki igen hatalmas is, épít Jeruzsálemet, összegyűjti Izrael elfözött, megtartja a nyomorultakat, de a gonoszokat földig megalázza. Bennünket is ilyen veszedelmes napokban összegyűjtött és ezer okot adott nekünk a háladásra. Szolgáljon tehát a konferencia ideje az Ur dicsőségére és a mi lelki javunkra! Beszéde után néhányan imádkoztak és az Ur felett az imára, mert minden szív érezte az Ő közelségét.

A könyvárusítókat 9—10 óráig kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken Woysch atyafi oktatta elméletileg és gyakorlatilag. Az elméleti részben kiemelte a könyvárus munkájának fontosságát, amennyiben Isten követe és munkatársa a lelkek ezreinek megkeresésére és elhívására az üdvösségre. Igaz, hogy az ő munkája nehéz és önfeláldozást kíván; nem is alkalmas rá mindenki, de az Ur angyalai vele járnak a hü kolportörrel és Isten országában sok lelket lát, akiket ő vezetett az élet útjára. A gyakorlati oktatás abban állt, hogy a könyvárusok előadták, hogy mi módon kell a könyveket és iratokat

eladni. Az egyik a vevő, a másik az eladó szerepét beöltötte. Fölhozták azokat az ellenveleket, melyeket az életben hallani lehet és hogy ilyenkor mit kell mondani a könyvárusnak. Ezenkívül fontos tapasztalatokat is mondtak el a testvérek épülésére és erősítésére.

A biblia órát kedden Meyer I., szerdán Ludwig I., csütörtök Mocnik A. I., és pénteken Kelemen I. I. tartotta meg a kedves testvérek részére. Ugyanezen időben azaz délelőt 10—12 óráig volt munkagyűlés. Az első órát Huenergárdt I. a következő három órát Schillinger R. testvérünk tartotta. Ezen órában kedves testvérek gazdag lelki eledelben részesültek; a munkások pedig újból meggyőződhetik a gyülekezeti rend betanulásának fontosságáról, mert Isten a rendnek Istene és Isten lelke a pusztá és kietlen földet hat nap alatt az ember gyönyörű lakhelyévé alakította át. Azt is látnak, hogy a mostani nehéz időben az Ur munkája csak egy haladhat igazán, ha Isten akaratá szerint adományainkat beszolgáltatjuk, az Ur hűséges sáfárai leszünk, de nemcsak a beadásban, hanem annak rendjében is. Egy pontos rendszert megismertünk, melyet a munkások majd hővebben közölnek a gyülekezetekkel.

Délután az első órán Huenergárdt I. a következő három napon Dörner I. szövegezt a testvérekhez és munkásokhoz. Saul életéről elmélkedtünk és az ő példájából tanulunk jót, amit követni kell. Láttuk az ő pontosságát, alázatosságát, nagylelkűségét és bátorságát az Ur ügyéért hejyt állni. De láttuk hibáit is, melyektől óvakodnunk kell, elhamarkodását, irigységét, nyakasságát, kapzsiságát és nagyravágyását, mely neki vesztét okozta.

Az estéli előadásokat kedden Kelemen I., szerdán Zeiner I. Baross-utcai teremben tartotta nagyszámu hallgatóság előtt. Csütörtök este Budán szövegezt Wolfgang J. és pénteken este szintén névezett a Baross-utcai teremben. A hallgatók száma a 200-at jóval felülmúlta.

Az ünnep utolsó napja.

A vasárnap reggeli imaóra alapigéül Bauer t. a fenti gondolatot előadta. Sok mindent kellett még ezen a napon elvégezni eltávozásunk előtt. A könyvtáros órát 9—10 óráig Huenergardt t. vezette és Jer. 16. 14—16. alapján kimutatta, hogy nemcsak a halásznak, a prédikátornak van nagy feladata, hanem a vadásznak a könyvtárosnak is, aki minden hasadékból és minden helyeken megkeresi a lelkeket. Elmondotta, hogy rendszeren a könyvtáros kezd meg az Úr munkáját minden helyen és úgy Magyarországon is. Az első könyvtárosunk Tentesch t. volt, akit Huenergardt t. mint munkás követett 1890-ben. Munkájuk nyomán Erdélyben mindenfelé alakultak gyülekezetek. Idővel a munkának ezen ága szépen megerősödött itt minálunk, de a háború egy rövid időre megakasztotta. 1916 óta azonban folyton erősödik és az elmúlt télen a kiadóhivatal nem volt képes a nagy forgalmat lebonyolítani. Naponta 50—70 csomagot kellett elküldeni és a posta, szintén munkáshiány miatt naponta csak husz csomagot vett fel. Ennélfogva a munka fennakadást szenvedett, mely miatt a kedves könyvtáros testvérek néha haragudtak, de a helyzet megismerése után kiengesztelődtek. Most a kiadóhivatal is kap több munkát és akkor minden pontosabban mehet.

A könyvtáros munka jobb szervezése céljából és hogy új könyvtárosok is vehessék fel a munkát a kedves testvéreink közt, ezek begyakorlására a konferencia Géhl R. testvérnököt bízta meg, mint könyvtáros vezetőt. Kimutatókat és egyéb kérdéseket az ő nevére és a kiadóhivatal címére kell küldeni (Krisztina-körút 167.)

Ezután kérdező óra volt, melyen igen időszerű kérdések kerültek szónyegre. Meggyőződünk arról, hogy elszakadt testvereinkkel szemben a durvaságnak, feljelentésnek semmi helye sincsen; sőt inkább az imának és sajnálatnak. Ha ők is akarnak templomot

építeni, hát építsék, mi folytatjuk a munkát és majd meglátjuk, hogy Isten lelke melyik templomot fogja látogatásával megtisztelni. Szóltunk a zsidók kérdéséről is és láttuk, hogy a legtöbb esetben a legalkalmasabb zsidók száma munkra az órai. Láttuk, hogy a dísznótartás helytelen, mert rossz világosságot vet ránk, a hitetleneket a hitelenségben megerősíti. Fűző, puder és festék ellen is hallottunk alapos szavakat.

Détután három gyülekezetben volt bibliaóra. Budapesten e szöveg írója, Budán, Wolfgangon t. és Rákospalotán Kelemen t. t. szöveg az igéi.

Esté 7 órától kezdve husz óráig estélyünk volt. Pompás énekek, zenedarabok és költemények kerültek előadásra nagyoktól és kicsinyektől. Két tanulságos párbeszéd is hangzott el a hallgatóság nagy öröme. Az idő úgy elrepült, hogy alig vettük észre. Szereplőket és hallgatókat egy jó lélek árnyékolta be, úgy, hogy boldogságunk nagy volt. Szeretetünk áldozatkésztségben is megnyilvánult, mert a mi hadiözvegyeink és árváink részére 232 kor 32 fill. adomány folyt, hogy a nagyszámu hallgatóságtól.

Az Úr minden várakozáson felül megáldott bennünket és jó reménységgel eltelve oszlottunk széjjel, mert láttuk, hogy az Ő népe ma, a sok küzdelem után erősebb mint bármikor ennek előtte. Zsolt. 107, 41—43. Isten népén megint feljebb. A nagy Pásztor akar minket vezetni, legyünk tehát engedelmese és ószertartó juhok az Ő dicsőségére!

Zeiner A.

„Evangéliumi munkás”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala Budapesten.

Szerkesztőbizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Reszel Fr. Felelős szerkesztő Huenergardt János F. Vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala Budapest, I., Krisztina-körút 167.

Amerikai postai engedély: Foreign & Horatio Post, Assh. New-York City, 32 Union Square East.

Közös M. H. könyvtárosa Budapest, II., Csömör utca 3.

EVANGELIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint,” 1. Kor. 3, 8.

XL. évfolyam.

Budapest, 1918.

4. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Tartalma az 1918. negyedik negyedére:

1. Bibliai leckék. 2. Missiói programok. 3. Kéthetenkénti imaórák programja. 4. Különlélek.

Bibliai leckék a jelenések könyvéről.

1918. október 5-től december 28-ig.

1. Lecke 1918. október 5.

Jézus Krisztus kijelentése.

Szövege: Jel. 1, 1—8.

1. Mi a könyvnek és a leckének címe? Jel. 1, 1. — 2. Mit ért az *írás* kijelentés alatt? Luk. 2, 32; Róma 16, 25; Ef. 1, 17. Valamint Jézus világosság volt „a pogányok megvilágosítására”, valamint Pál apostol felvilágosította az ő hallgatóit az evangélium hirdetése által „ama titoknak kijelentése folytán, mely örök időtől fogva el volt hallgatva, most pedig megjelenített a prófétai irások által” és valamint „a bölcseségnek és kijelentésnek Leike Krisztus megismerése által, megvilágosítja a mi értelmünk szeméit”, úgy Jézus Krisztus kijelentésének könyve is feltárja előttünk a titkokat és megvilágosítja szemünket”. — 3. Ki adta Jézusnak ezen kijelentést és mi igazolódott be ezáltal új bót? Jel. 1, 1; Ján. 12, 49. — 4. Kinek mutasson valamit ezen kijelentés és mit? Jel. 1, 1. — 5. Vajon sokszor és különbözőképpen szólott-e az Úr, és melyik volt a legdicsőbb nyilatkozat? Zsid. 1, 1. — 6. Említs meg

néhány nyilatkozási módot és hogyan adatott Jánosnak a kijelentés? — 4. Móz. 12, 4—8; 11, 25. f.; Dán. 7, 1; 9, 21 f. Isten nyilatkozik az embernek látomások, álmok által, szemtől szembe, angyalok, Szentlélek által és a kijelentések legdicsőbb formája, az ő Fia által. Itt jelek és képletek által mutatott Isten Jánosnak jövődő eseményeket, melyeket angyal magyarázott neki. A sorrend a következő: Az Atya az ő Fiának adta a kijelentést; ez Jánossal láttatta, ki lélekben elragadtatott és angyallal magyaráztatta; János megírta, miáltal közös birtokú lett Isten szolgálóinak és a Krisztus egész testének. — Miről tett János bizonyosságot? Jel. 1, 2. Ezt a szót „bizonyosság” János az ő evangéliumában és leveleiben gyakrabban használja, mint a többi apostolok. Mint az Úrnak utolsó nagy tanuja az ill látottak és hallottak által bizonyosságot tesz annak teljes nagy dicsőségéről, ki az Atyának jobbja mellett mint Isten igéje és Jézus tanubizonyosságtétele biztosítéka az összes szentek elkövetkezendő dicsőségének. — 8. Mely három feltételhez van itt az áldás fűzve? Jel. 1, 3. — 9. Kinek ajánlja